LANETH

TÜRKİYE'nin EN AZ SAŁAN MÜZİK DERGİSİ 1 NUMARA

YIL: 2
SAYI:15
TEMMUZ '92

BARIŞ'IN ANISINA...

7000 TL.

HORROR DIMENSIONS ÇIKTI!!!

İsteme Adresi : Pınar Özkınay
Serasker Cad. Rıza Paşa Çık. No: 8
81310 Kadıköy/İSTANBUL
TEL: 346 27 16
15.000 TL.
+
3000 TL. (Posta Masrafı)

LANETH

LANET YAYINCILIK
Adına İmtiyaz Sahibi:
AHMET COŞKUNER

Yazı İşleri Müdürü
ÇAĞLAN TEKİL

Yayın Danışmanı
TOLGA YENİYURT

Görsel Yönetmen
MURAT 'MAC'ADANÇ

Lanethliler:
KERİM TUNÇAY, SÜREYYA İZGİ, AYSIN ÖNEN, MARUZ MÜŞKÜL, BEYZA YAZICIOĞLU, ÖZLEM KUMRULAR, ZEYNEP AKYOL
Katkıda Bulunanlar:
ŞAHİN DERYA, ÜMİT ÖNCEL, EKREM SEKBAN
Reklam Sorumlusu:
İDİL ELVERİŞ
Ofset Hazırlık ve Yapım:
64'ler Dergisi Tesisleri
Film: Atlas Grafik A.Ş.
Montaj: 64ler Dergisi
Baskı: Kardeşler Matbaası
Cilt: Örnek Mücellithanesi
HER AYIN İLK HAFTASI YAYIMLANIR
P.K. 27 81082
GÖZTEPE/İSTANBUL
FAX: 360 97 39
DENEME YAYINIDIR

KAPAK: GERRE (TANKARD)
Fotoğraf: Aysın ÖNEN

Geçen ay Vefa Liseli Barış Keleş'in intiharı, bu pis kokuşmuş eğitim düzeninin tekrar gözden geçirilmesi gerektiğini gösterdi bize. Öğrenciyi bir madde gibi kullanabileceğini sanan tüm müdürlere ve öğretmenlere inat, bu iğrenç sistem değişene kadar -en azından bu nefreti bu ayki kadar yoğun hissettiğimiz sürece- bazı sayfalarımızı siyah basmaya karar verdik.
Aslında geçen ayın tek olayı o değildi. Bizi sevindiren olaylar da olmadı değil. Mesela İstanbullular 2 yeni özel radyoya kavuştu. Bunlardan ilki FM üstünden yayın yapan Genç FM adlı radyo. Kendilerini dinleme şerefine erişemedim ama *"Yeni köprüye Galata Köprüsü Dememe"* kampanyasını çok tuttum. Gerekçeleri ise Galata Köprüsü'nün tek olduğu ve onun da yandığı. İkinci radyonun ismine aşina olduğunuzu biliyorum. FM 101 üzerinden yayın yapan Kent FM, metalcileri ve rockçıları birhayli yakından ilgilendiren programlarının deneme yayınlarına başladı bile.
Bizim açımızdan en önemli olay ise reklam akışının sağlanması sonucu Laneth yazarlarının ilk maaşlarını almalarıydı. Bu reklam girdisini sağlayan İdil özel bir teşekkürü haketti doğrusu. Laneth yazarlarının hemen hemen hepsi(hepsi değil, hemen hemen hepsi) "Abi biz bu işi para için yapmıyoruz," deseler de, hemen hemen hepsi(Hepsi değil, hemen hemen hepsi) kendilerine zorla(!) verilen maaşları almaktan çekinmediler. Zarife'nin ayrılmasına karşın, dergi yeni elemanlarla desteklendi. Bunlardan ilki birzamanlar Güneş Gençlik'in Yazı İşleri Müdürlüğünü yapmış olan **Tolga Yeniyurt**. Güneş Gençlik'in 150 binlik sabit tirajını bir hafta içinde 35 bine düşürerek dikkatleri üzerine çeken Tolga, dergimizde *Yayın Danışmanı* olarak görev yapacak. Türkiye'nin en az satan Dergisi'ne en uygun insan olduğuna eminiz. Diğer yeni elemanımız, Beyza'nın yazılarından tanıdığınız **Zeynep Akyol**. Zeynep de, hoş yazıları ve zaman zaman konser yorumu ve röportajlarıyla Ankara'nın nabzını tutacak. Aramıza son olarak katılan kişi ise gerçekten bu işten anlayanların yakından tanıdığı bir isim. Rock Dünyası Dergisinin başarılı röportaj sorumlusu **Özlem Kumrular**, artık bizim dergiye de yazacak. Laneth'in sürprizleri sürecek. Bunun kanıtını bir iki ay sonra göreceksiniz. Yepyeni kadroyla, yepyeni bir derginin hazırlıkları yapılıyor şu anda. Türk rockı ve metali hakkında periyodik olarak haber alabildiğiniz tek yayın organı olan Laneth, bu özelliğini geçtiğimiz ay olduğu gibi, bu ay da gözler önüne seriyor. Pentagram'ın yeni gitaristinin adını, Holy Moses Konserinin perde arkasını geçen ay ilk olarak Laneth'den okuduğunuz gibi, bu ay da Hazy Hill'in yeni davulcusunu, Pentagram'ın stüdyo çalışmalarını, Aydın Tuna'nın şok açıklamalarını ve Tankard konserinin tüm ayrıntılarını yine sadece Laneth'de okuyacaksınız. Ayrıca Kerim'in Tankard'la yaptığı özel röportaj da ayrı bir önem taşıyor. Yazıyı okuduğunuzda, grubun politik görüşlerinin ilginizi çekeceğine eminim.
Laneth'in atılımları ve transferleri sürecek. Bu dergiyi okumuya devam ettikçe her sayıda yeni sürprizlerle karşılaşacaksınız. Unutmayın ki Laneth, haberde ve yorumda öncüdür.
Sevgilerimle...

ÇAĞLAN TEKİL

AÇ KARNINA OKUMAYINIZ!

Napalm Death 3 parçalık bir EP çıkartıyor. 15 Haziran'da Earache'den çıkan EP, "The World Keeps turning" adını taşıyor. EP'ye adını veren parça, grubun son albümü "Utopia Banished" den alınma. Artı "A Means To an End" ve "Insanity Excursion" adlı iki yeni parçaları yeralıyor...

Pentagram prodüktörlüğünü kendilerinin yaptığı "Trail Blazer" albümünün kaydını bitirdi. Sound stüdyosunda kaydedilen albümde bir sürü sürpriz var: Birincisi Sex Pistols'ın "Holiday in the sun" ının cover versiyonu yer alıyor. İkincisi, parçalardan birinin sonunda Mehter Marşını çalıyorlar. Sonra, "Secret Missile"ın başında, İsviçre'ye yerleşen eski vokalist Bartu Toptaş'ın konuşmaları var. Bundan Bartu'nun da haberi yok(tu en azından)! Büyük olasılıkla bu ay piyasaya çıkacak "Trail Blazer"ın en baba parçası "Fly Forever", çok güzel bir ballad(Bu arada albümün de sürpriz bir yanı kalmadı).

Happy Mondays, gelmiş geçmiş en pahalı indie albümünü Eylül'de yayınlıyor. 6 milyar lirayı bulan harcamaların daha da yükselmesi bekleniyor(O-ha!). Comfort stüdyolarında kaydedilen albümde 11 parça yeralıyor. Grubun "Step On" single'ında söyleyen Rowetta'yı(dişi kedileri), bu albümdeki 2 parçada da gruba eşlik edecekti. Ancak prodüktörler Rowetta'yı keşfedip, vokalist Shawn Ryder'la bir-iki de düet yaptırdılar. Albümden ilk single Ağustos'ta çıkıyor.

Motörhead, yeni albümünü 1977'den beri('84-'87 arası Saxon'dan Pete Gill yerini almıştı) grupla olan davulcu Philthy "Animal" Taylor'sız çıkartmak zorunda. "Phil, şarkıları unutmaya başladı-davul bölümlerini hatırlayamıyordu. Ayrılmasının kendisi için en iyisi olacağına karar verdik," diyor Lemmy. Grup şu sıralar parasızlıkları kırılıyor. Phil Campbell evini kaybetti ve Lemmy, Ozzy'nin son albümü için yaptıklarından, İngiltere'yi turnelemek dışında hiç bir umduğunu elde edemedi.

Geçen sayıda Kerim'in 28. sayfamızda çıkan konser haberinde Frustration'ın davulunu toplayıp gittiği yazılmıştı. Oysa Frustration bu suçlamayı reddederek, davulcularının solak olduğunu ve davulu ödünç aldıkları kişinin diğer gruplara davulu kullandırmak istemediğini belirten bir yazı yolladı. Yani Frustration bu olayda suçsuz konumunda.

Bruce Springsteen Amerika'da bir trafik kazasında ÖLDÜ! Springsteen'in beş yıl aradan sonra İngiltere'de vereceği ilk konserin biletlerinin satışa çıktığı gün, bütün plakçılar bu haberle sarsıldı. Ancak daha sonra bu haberin , konser için bilet bulamayan bir fan tarafından yayıldığı anlaşıldı. Geçmiş Olsun...

Türkiye'nin en eski Thrash grubu Kronik'in "Endless War", bu ay içinde piyasaya çıkıyor. Kendine has bir thrash soundu ile yapılan albümde yeralan parçaların kayıtları Stüdyo Değişim'de yapılmış. 48 dakikalık albüm 11 parçadan oluşuyor ve Hades etiketiyle piyasaya çıkacak. Grubun son kadrosu gitarda Özer Sarısakal, gitar/vokalde Ozan Çırak, basta Tolga Soyhan ve davulda Torab Majlesi'den oluşuyor.

Türkiye'nin ilk özel radyosu Kent FM, deneme yayınlarına başladı. Tamamen gençlere yönelik radyoda, Barbaros Devecioğlu'nun "Rock Garajı" ve Tolga Yeniyurt'un "Sus" programları, rock ve metalciler için birebir. Bu arada SUS programının yapımcıları her türlü demo ve bilgiyi adreslerine bekliyorlar. Önerilerinizi ve eleştirilerinizi ise Telefonla bildirebilirsiniz. Tel: 263 22 98. Adres: Yıldız çiçeği sok. No: 9 Etiler/ İSTANBUL

Ugly Kid Joe'nun gitaristi Roger Lahr "Müzikal farklılıklar" nedeniyle gruptan ayrıldı ve yerine Dave Fortman geldi. Bu ne hız koçum? Grup 29 Haziran'da Mercury'den "Neighbour" adında yeni bir single çıkarttı.

Anthrax'tan müzikal farklılıklar (eski bir kızılderili yalanıdır) yüzünden ayrılan Joey Belladona'nın yerine, Armored Saint'in vokalisti John Bush geldi. Daha metal kafalı prezidan Bush'un gelmesi demek, Anthrax'ın da daha power metale kayması demek. Bu arada, şimdiye kadar 6 albüm çıkartan Armored Saint'in halinin ne olacağını Aysın bilir(ama söylemez!). Bush 1984'te "Ride The Lightning"te Metallica'ya girme şansını depmişti. Kendisi her zaman "Best kek ol '84" olarak anılacak!

Tarih tekerrürden ibarettir: Dave Lombardo Slayer'ı yine bıraktı. 1986'da evlenip, gruptan ayrılmış ve çok kısa bir süre sonra geri dönmüştü. Geçen yıl ayrıldığı karısıyla yakın zamanlarda barışan Lombardo, yine getti. Tam da yeni albüm çalışmalarına başlanması planlanırken ve de Ağustos'ta Monsters of Rock'ta yeralacaklarken...Tom Araya, Lombardo'nun kesin olarak ayrıldığı ya da turneden sonra geri dönebileceği konusunda hiçbirşey söylemiyor. Slayer'ın şu anda kafasındaki isim Forbidden'dan Paul Bostaph. Bu arada menajer Rick Sales'in konuyla ilgili tek yorumu, "Dave mi ayrıldı? Bilmiyordum," oldu.

Hazy Hill, 27 Mayıs Çarşamba gecesini Perşembe'ye bağlayan gece, A Bar'da çaldı. Bu haber aslında çok ilginç, çünkü Hazy Hill A-Bar'a çıkan ilk speed metal grubu. Gruba davulda konser boyunca Crestfall'un davulcusu Mete Kuteş eşlik etti. Metin ise ailevi sorunlar nedeniyle gruptan ayrıldı. Grubun yeni davulcusu Mete Kuteş. Grubun bar'da çaldığı parçalar, "Irony Inside", "Fear and Sorrow", "Slow Suicide", "Black Dogs" ve "Burning Shades".
Hazy Hill, üçüncü demosunun kayıtlarına bu ay içinde başlayacak...

Suicidal Tendencies, yeni albümü "The Art of Rebellion"ı tamamladı ve albüm bu yaz Epic'ten çıkacak. Aynı zamanda Infectious Grooves'da da çalan davulcu Josh Freeze'in grupla ilk albümü bu.

Floridalı metalciler Saigon Kick, "The lizard" adını taşıyan ve 16 parçanın yer aldığı ikinci albümlerini yayınladı. Saigon Kick, geçen yıl Extreme'in İngiltere turnesinde alt grup olarak yer almıştı.

Iron Maiden, Wasp ve Slayer'dan sonra, şimdi de Love/Hate Donington'da! Gerçi bu konuda resmi bir açıklama yok. Üstüne üstlük Dizzy'nin gırtlak ve basçı Skid'in omuz problemleri yüzünden birçok konserleri iptal eylendi. Cerrahi müdahele gereken Skid'in omuz hikayesi başlıbaşına bir komedi: "İnanamadım! Seyircilerden biri beni stage-diving'e çağırdı; atladım ve beni tutmadılar. Kızıl Deniz gibi ikiye ayrıldılar!" diyo Skid. Tanımadığın adamlara niye güveniyorsun goçum?!

İNSANLAR BOK OLDUĞUMUZU SÖYLEYİNCE SEVİNİYORUM,

...diyen SHANE EMBURY, Napalm Death'in "Utopia Banished" adlı son albümünden ve kendilerinin tüm dergilerce yapılan anketlerde en kötü grup seçilmesinden oldukça hoşnut!

Kerim TUNÇAY

'Scum'la 1987'de başlayan Grindcore devri tüm hızıyla sürüyor. Geçen ay çıkan türün en başarılı albümü 'Utopia Banished', grindcore tanrıları Napalm Death'in ürünü. Biraz geçmişe dönelim. Napalm Death, Morrissound'da Scott Burns'le 'Harmony Corruption'ı yaptığında eski fanlarından çok tepki görmüş, grindcore türünden death metal'e dönmekle suçlanmışlardı. Gerçekten de bu albüm Death Metal türündeydi bence (Her ne kadar grup inkar etse dahi).Daha sonra "Mass Appeal Madness" adlı bir mini LP yaparak adeta günah çıkarttılar. Ardından "Mass Appeal Madness" ve "Mentally Murdered" adlı iki mini LP'den aldıkları parçalarla "Death By Manipulation" adlı toplama albüm geldi. Sonuçta, tür konusunda kafalarda beliren sorular siliniyor ve Napalm Death, Grindcore' a; "Utopia Banished" ile bütün hızıyla beyin hücrelerimzi öldürmeye, kulaklarımızı kanırtmaya devam ediyor. "Utopia Banished" 14 parça ve bir introdan oluşuyor. Intro "They Live" adlı filmden alınmış. "Discordance" adlı ilk parça kolonları patlatırcasına zorladıkça "İşte Napalm Death formuna geri dönmüş" diyorsunuz. Albümü şöyle tanımlayabilirim: "Harmony Corruption" ile eski albümlerinin başarılı bir sentezi (eski albümler derken "Scum" ve "From Enslavement To Obliteration" adlı parçaların bir dakikadan az sürdüğü LP'lerden bahsediyorum). Hem beklediğiniz aşırı hız, hem de temiz bir sound var. Grupta altıncı kez kadro değişimi yaşanmış. Gitarlarda Mitch Harris ile Jesse Pindato riflere oldukça önem vermiş ve gitar tonlamaları birbirlerine oranla farklı yapıldığından ilginç bir sound elde edilmiş. Yeni davulcu Danny Herraras gayet iyi uyum sağlamış ve grubun da eski Napalm Death ruhuna dönmesini sağlamış.Ama ben yine de Mick Harris'in gitmesine üzüldüm. Severdim keratayı. Son parça "Contemptions" diğer parçalara göre oldukça

yavaş. Bu parça Sevans'ın eski albümlerinin etkisinde Zaten grup Swans'ın yanında değişik türlere sahip olan Soundgarden, Skinny Puppy ve güzel ruhlu gitar popçuları Lush'ı da dinliyor. Barney bu konuda şöyle diyor:'Evde yatağıma uzanınca bu tür müzik dinlemek hoşuma gidiyor. İlk olarak bu tür müziği çalma konusunda problemlerim vardı. İkincisi, bu tür müzikle sahnede kesinlikle hareket edemem. Bu yılın sonunda yan proje olarak bir arkadaşımla kurduğum Grunde-Band'in bir eserini ortaya çıkartacağım. Bu da aşağı yukarı eski Loop albümlerinin uzantısında olacak. Projenin adıysa 'Blood From The Soul'. Tahminen Kasım, Aralık gibi bir albüm bitiririz gibi geliyor.'

Şu sıralarda Napalm Death, Obituary ile birlikte 54 show'luk Avrupa turnesinde. Çift headlinerlı konserlerde Napalm Death Obituary'den önce sahne alacak, çünkü onlar 45-50 dakikalık kısa showlardan yanalar. Bu konuda bize de sadece 'Ah ulan, bunlar da kaçtı' demek kalıyor. Shane, ultra brutal konserlerin iyi derecede dolu olmasını, kendileri gibi olan grupların gençleri sürekli daha ekstrem müzik dinlemeye yöneltmelerine bağlıyor. Çünkü seyirci kendi sosyal düzeyinde ve aynı geçmişe sahip toplulukları sahnede görmek istiyormuş. Napalm Death üyeleri de nereden geldiklerini biliyor ve kendilerini kesinlikle seyirciden üstün görmüyormuş. Birçok meslektaşının aksine Napalm Death, parçalarında kitlesel katliamlardan, kimyasal savaşlardan vs. sözetmiyor. Parçalarda günlük hayatın sorunlarından ve insan ilişkilerinden sözediyor beşli. Bu ilişkilerin sevginin değişik bir biçiminden mi, yoksa paranoyanın farklı boyutlarından mı geçtiği irdeleniyor. Faşizm ve ırkçılığa da değinen topluluk, bunlar gibi insanların hasta eğilimlerine tamamen karşı. Solist Barney Greenway, konuya gülüyor ve ekliyor:'Bizim sadece taşşak geçtiğimizi söyleyenlere bunun yanlış olduğunu kanıtlamak en güzel şey! Ülkenin tüm gruplarının AC/DC sounduyla müzik yapmasını beklemek mi doğru olan? Biz Rusya'ya gittik, Amerika'da Wolfsbane, Quireboys gibi gruplardan çok daha büyük işler başardık. Şimdi bana doğru olanın ne olduğunu siz söyleyin!"

Birçok meslektaşının aksine Napalm Death, parçalarında kitlesel katliamlardan, kimyasal savaşlardan vs. sözetmiyor.

Napalm Death'ı sevmemin nedeni çizgilerini korumaları ve taviz vermeden kendilerini olumlu yönde geliştirmeleri. Çünkü bugün bir çok grup "Müziksel gelişim" ile "tür değişim"ini birbirine karıştırıyorlar. Müziğimizin doğal gelişimi diyerek yepyeni bir türle karşımıza çıkıyorlar. Napalm Death daha uzun süre mideye ve sağlığa zarar veren albümleriyle bizi bu türe bağlayacak gibi görünüyor! L

ÖZEL RÖPORTAJ

TANKARD

Tankard geçtiğimiz ay Bostancı Gösteri Merkezi'nde başarılı bir konser verdi. Konser sonrası Kerim Tunçay grubun vokalisti Gerre ve gitaristi Axel ile söyleşti...

Fotoğraflar:Aysın ÖNEN

K.TUNÇAY: Yeni davulcunuz Amulf ne kadar zamandır sizinle?
GERRE: 3,5 yıldır.
K.TUNÇAY: Neden Oliver artık çalmıyor? Gruptan o mu ayrıldı, yoksa siz mi attınız?
GERRE: O ayrıldı. Çalmıyor, çünkü o bir ibne.
K.TUNÇAY: Gerçekten mi?
GERRE: Artık bu işten zevk almıyordu.
K.TUNÇAY: İlk albümden beri bira üzerine şarkı yazıyorsunuz. Artık siz teenager grubu değilsiniz. Ne zaman daha ciddi konular üzerine yazı yazacaksınız?
GERRE: Bu doğru değil. Başka konular üzerine de birçok şarkı yazdık. Seks üzerine, ırkçılığa karşı yazdık.
K.TUNÇAY: En çok satan albümünüz hangisi?
GERRE: "The Meaning of Life".
K.TUNÇAY: Peki, hangi albümünüz listelerde en iyi başarıyı gösterdi?
GERRE: "The meaning of Life". 59.sıraya kadar yükseldi. Yeni albüm 1.sıraya yükselecek(Sarhoş işte saçmalıyor).
K.TUNÇAY: Albümleriniz hangi ülkelerde piyasaya sürülüyor?
GERRE: Avrupa ve Japonya'da.
K.TUNÇAY: Konserde de gördüğünüz gibi burada birçok hayranınız var. Türkiye'de yasal kasetinizi çıkartmayı düşünüyor musunuz?
AXEL: Bunu plak firmamıza sormalısınız. Bana göre her ülkede kaselimiz çıksa iyi olur.
K.TUNÇAY: Ortalama kaç adet satıyorsunuz?
GERRE: "Meaning Of Life" Almanya'da 40 bin satti. Dünya çapında 70 bin.
K.TUNÇAY: Şimdiye kadar hiç Amerika'da çaldınız mı?
GERRE: Hayır. Oradakiler çok ateşli. Aslında Türkiye'dekiler de çok ateşli ama ordakiler daha vahim.
K.TUNÇAY: Türk seyircisi nasıl?
GERRE: İyi. Gerçekten burada konser vermek çok eğlenceli.
K.TUNÇAY: Siz asıl seyirciyi göremediniz.

Bayram tatili olmasa 2-3 bin kişiye çalardınız.
GERRE: Olsun, ben gene de eğlendim.
K.TUNÇAY: Bildiğiniz gibi Türkiye ile Almanya arasındaki politik ilişkiler bugünlerde oldukça gergin. Bu konuda ne diyorsunuz?

GERRE: Hah ha! İyi bir soru. Şimdi ben Alman vatandaşı olduğum için kendi ülkem hakkında konuşmak istiyorum. Bence Almanya ne Türkiye'ye ne de başka ülkelere silah vermeli. Ben buna tamamen karşıyım. Kürtlere de ne olduğu umrumda değil.
K.TUNÇAY: Peki Axel, sen ne dersin?
AXEL: Bence insanları kendi köylerinde bombalamak çok yanlış. İsrail de böyle yapıyor. Bu konuda tolerans gösterilemez. Şu sıralarda uzlaşmaya gidiliyor galiba. Oradakiler sizi tam anlayamıyorlar. Çok zor bir konu bu. Benim Türklerle hiçbir problemim yok.
GERRE: Ama burada konu silah yardımı!
AXEL: Söyledim ya, doğru bulmuyorum.
GERRE: Silahlar boktur. Birşey kazandırmazlar. Polimiğe girmemek için bu konuda Türkiye'yi savunmuyorum. Aksi takdirde bu konu hakkında saatlerce konferans çekebilirdim heriflere.
K.TUNÇAY: Almanya'nın en büyük iç sorunu neo-nazi olayı. Bunlar için ne diyorsunuz?
AXEL: Fuck them. Bunları ya hapsedeceksin, ya da bu ülkeden atacaksın.
K.TUNÇAY: Konserlerinize gelen naziler var mı?
AXEL: Evet, yanlışlıkla gelenler oluyor. Oysa bizim politikayla alakamız yok. **K.TUNÇAY:** Gerre bu konuda sen ne diyorsun? (Bu arada Gerre iyice kafayı buldu. Konser sonunda yere oturmuş, sırtını duvara dayamıştı. Şimdi bakışları bomboş. Soruları iki kez tekrarlamak zorunda kalıyorum.)
GERRE: Onların kafalarına bir kurşun sıkmak gerekir.
K.TUNÇAY: Athena nasıldı?
GERRE: Athena kim?
K.TUNÇAY: Konserinizin ön grubuydu...
GERRE: Çok gençler ama çok kabiliyetliler. Onlardan iyi birşeyler çıkacak kesin.
AXEL: Şimdiye kadar yurt dışında çaldığım tanınmamış gruplar arasında en iyisi Athena'ydı. Parçaları iyiydi, iyi cover versiyon yaptılar. Sahne hakimiyetleri O.K. ama daha çalışmaları lazım.
K.TUNÇAY: Şu sıralarda thrash metal bir kriz yaşıyor. Gruplar ya sertleşerek death'e kayıyor, ya da bir yumuşama gösteriyorlar. Sizin müzikal çizginiz gelecekte ne olacak?
AXEL: Thrash metalin sıkıntılı günler yaşadığı kesin. Çok sıkı gruplar ayakta durabiliyor. Biz de hızımızı biraz artırıp, sertleşeceğiz.
K.TUNÇAY: En çok tuttuğunuz gruplar ve albümler?
GERRE: Exciter, Overkill ve Omen. En sevdiğim albümler ise Exciter-Heavy metal Maniac ve Slayer-Reign in Blood.
AXEL: Slayer ve Reign in Blood.
K.TUNÇAY-Ç.TEKİL: Oleyyyyyyy!
K.TUNÇAY: Gelecek için planlarınız?
GERRE: Milyoner olmak istiyorum.
AXEL: Michael Jackson kadar çok plak satmak.
K.TUNÇAY: Röportaj için çok teşekkür ederiz.
AXEL: Biz teşekkür ederiz.
GERRE: Zızzzzzzzzzzz...

LP'S:

Zombie Attack	1986
Chemical Invasion	1987
The Morning After	1988
Alien (EP)	1989
The Hair of the dog	1990
The meaning of Life	1990
The Fat, the ugly & live	1991
Stone Cold Sober	1992

VIDEO:

Open All Night	1990

KADRO:
Gerre - Vokal
Andy - Gitar
Axel - Gitar
Frank - Bas
Arnulf - Davul

KILLERS

Çağlan TEKİL

Bu yazıyı yazması gereken insan Kerim Tunçay'dı. Ama elindeki diğer işleri bahane ederek bu kutsal görevi Aysın'a devretti. Aysın, iki gündür bir parçası olduğu kanapede sağa sola döndü, tırnak yedi, saçlarının kırıklarını yıkladı ama yazıyı birtürlü yazamadı. Akşam üstü Süreyya gelirgelmez yazı eline tuluşturuldu ve beklemeye başlandı. Süreyya birşeyler karalıyordu ama ne? "İngilizce-Türkçe sözlük var mı?" sorusuna "Hayır" cevabını alınca, çaktırmadan yazıyı kanapenin altına itti. İşte tam o sırada içeri girdim(ve şöyle dedim:"Oyun bitti, pis serseri! Çek silahını!) ve Paul Di'Anno'nun en büyük fanlarından biri olarak bu yazıyı yazmaya karar verdim(Daha doğrusu yazıyı verebileceğim kimse kalmadı. Özleeem neredesin?). 70'li seneler yerini 80'lere bırakırken, bir grup da, diğer bar gruplarının arasından sıyrılabilmek amacıyla için haysiyetli bir mücadele veriyordu. Parçaları hazırdı ama maalesef büyük plak şirketleriyle bağlantıya geçemiyorlardı. Oysa grup, yaptığı müzik kadar sahne showuyla da kendini kanıtlamıştı. Verdikleri her konser sonrası kızlar, yakışıklı idollerinin kollarına atılıyorlardı. Albüm çıktığında ise yakışıklı frontman daha da popüler oldu. Bu herifin adı PAUL DI'ANNO'ydu. Grubun ikinci albümünde Di'Anno'nun ses poblemleri olduğu açıkça görülüyordu. Özellikle "Maiden Japan" EP'sinde şarkı söyleyemeyecek duruma gelmesi, grup elemanlarını yeni bir solist arayışına itti. Bruce geldiğinde, müzik eleştirmenleri Paul Di'Anno'lu yılları "kayıp yıl" ilan ettiler. Iron Maiden yoluna devam etti. Paul ise zaten fazlasıyla düşkün olduğu içkisine daha sıkı sarıldı. Parasız, alkolik ve 'ses'sizdi. Çeşitli barlarda söyledi ama hepsi kariyerinin kötü olan tarafına yazıldı. Bir-iki grup kurdu ama içlerinden en iddialısı olan Paul Di'Anno's Battlezone bile umduğu başarıyı gösteremedi. En iyi albümleri 'Fighting Back' bile 3 K'dan yukarı derece alamadı. Oysa o NWOBHM akımının yaratıcıları arasındaydı. Dayanmalıydı, başarmalıydı. İlk önce içkiyle olan ilişkilerinde araya mesafe koydu. Sonra kaybettiği kiloları fazlasıyla geri aldı. Çok şey kaybetti. Saçlarını, moralini, yakışıklılığını,tığlığını ve kariyerini... Ama eski Maiden inançlıydı ve yeni bir grupla tekrar müzik dünyasına döndü. Paul'ün yeni projesi KILLERS adını taşıyor. Hala Ayrın Meydın'a özleminin göstergesi olan bu isim altında gitarlarda Cliff Evans (Eski Tank) ve Nick Burr, basta Gavin Cooper ve davulda Paul'ün önceki grubu Battlezone'da da çalan Steve Hopgood yeralıyor. Grup, 'Murder One' adını taşıyan ilk albümünü geçtiğimiz ay çıkarttı. Albüm birçok eleştirmene göre çok keyifli. Çünkü kaybolan yıllara rağmen Paul, NWOBHM akımının iksirindeki sihirli karışımı bilen ender kişilerden. Bu kadar iddialı çıkıp kötü bir albüm yapması da beklenemezdi zaten. Tam 11 yıl öncesinde olduğu kadar popüler olmak istiyor Paul. 'Murder One'da en çok göze çarpan parça 'Remember Tomorrow'. Yıllarca sadık Paul hayranları, Bruce'un o parçayı aynı ruhla söyleyemeyeceğini savunarak, gruptan o parçayı çalmamasını istediler. Emin değilim ama Maiden'in bir 45'liğinin arkasında Bruce'un yorumuyla o parça yeralıyor galiba. Ama ben de Paul'ün farklı olduğuna inananlardanım. Ve albümü dinlememe rağmen 'Remember Tomorrow'un eskisi kadar derin duygular taşıdığına eminim. Paul'e neden o Maiden parçasını seçtiği sorulduğunda 'Çünkü o benden izler taşıyan bir parça. Büyükbabamla ilgili. Maiden'la turnedeyken ölmüştü. Iron Maiden'le yaptığımız versiyonu asla beğenmedim. Şimdi bir de kendim yorumlamak istiyorum.' diye cevap veriyor.

Killers şu anda büyük çaplı turneler peşinde. Bazı şehirlerde muhtemelen Iron Maiden'in altında çıkacaklar. Almanya'daki 'Monsters Of Rock'ta yeralmaları sözkonusu. Konserler şimdilik Paul'ü merak edenlerle dolup taşıyor. Tansiyonun düşük olduğu, seyirciler ve eleştirmenlerin ortak görüşü. Ama herşeye rağmen plak şirketi RCA, gruba büyük yatırımlar yapmaktan kaçınmıyor. Bu destek eminim ki taraftar bulacaktır. Çünkü NWOBHM'e Paul kadar gönülden bağlı kaç insan kaldı ki!

GRUP PROJELERİ İTİNAYLA YAPILIR!!!

Napalm Death'in unutulmaz ismi Mick Harris müzik dünyasından ayrı kalmaya daha fazla dayanamadı ve yeni grubu SCORN ile geçtiğimiz günlerde ilk albümü "Vae Salis"i çıkardı...

Aysın ÖNEN

Eski Napalm Death'li Mick Harris, proje grupların adamı... Daha önce yer aldığı Defecation ve Painkiller projelerinden sonra, geçenlerde debut LP'si "Vae Solis"i çıkartan Scorn projesiyle de yeniden baba oldu Harris.
"Her ne kadar, şimdiye değin beraber yaptığımız albümleri beğeniyorsam da, grubun gidişatından memnun değildim. Napalm, bu tarihin küçük bir parçası, ama açıkça söylemeliyim ki, grubun devam etmesinde gerçekten hiçbir neden göremiyorum," diyor Harris buba.
Napalm Death'in punk geçmişli tek üyesiydi ve Napalm'ın bir üyesi olarak çaldığı zamanlarda, insanlar onu tas tamam bir Death Metalci olarak görüyordu. Oysa, "Death Metal'in içine ancak, '85'te Possessed'in 'Seven Churches'ünü aldığımda girdim. Ben daima farklı farklı şeylerle ilgileniyordum," diyor parlak-kafa Mick. Onu tamamen Grind'çı olarak görenleri şaşkına uğratarak Swans, Slab ve Ministery'den etkilendiğini de belirtiyor. Bu itiraflar üzerine, Harris'i 40 yıllık Death'çi bilenler nalları dikiyor. Ama Death metal dinleyicisinin kendisini dışlaması ya da dışlamaması umurunda değilmiş izlenimini veriyor "Son zamanlarda gördüğüm seyirciler kafalarını Death metal'le bozmuşlar ve onun dışında hiçbir şey bilmiyorlar. İsterse herkes kendini müzikle eğitebilir. Death Metal dünyadaki tek şey değildir. Son zamanlarda ben klasikle ilgileniyorum. Bu türde şaşırtıcı derecede 'korku' müzikleri var..."
Harris, Napalm'la ilişkisini kestikten sonra, Scorn için müzisyen arayışına girdi. Hemen eski grup arkadaşı Shane Embury'ye sordu.

"I-ıh" dedi Shane.
Scorn'un Earache'den çıkan "Vae Solis" debutunda Godflesh'den Justin Broadrick gitar çaldı. Bu arada Harris, basçı Nick Bullen'le ilişkilerini geliştiriyordu (!). Gerçi çocukları olmadı ama iyi bir ikili kurdular. Sonra da Amerikalı gitarist Pat McCahan kafalandı. En sonunda da bir drum machine katıldı gruba.
"Live davullar kadar drum machine de kullanmak istiyordum. Biz hala rock grubuyuz. Herşey live, ama ek olarak drum machine ve sampler var. Her grubun kullanmadığı, değişik akorlar kullanmak istedik. LP'de birçok Death gitar ton ve rifleri var," diye açıklıyor Miki (?). Pat'e kalırsa bu, gelecekte Scorn'un daha Metal bir sound'a sahip olmasına neden olacak. Sözlerle de uğraşan Nick Bullen'in favori temaları cehennem, ölüm, din, her türlü kontrol... Sözlerin basılmasını istememiş Nick. Eleştirilmek ya da yargılanmak istemiyormuş.
"Sonuç olarak Swans'ın '83/'84'te yaptığı türden şeyleri -taklit etmeden- yaratmaya çalıştık. Bu projeyi durdurmayacağız. Hoşunuza gitsin ya da gitmesin her zaman sıkı ve sürekleyici bir müziğimiz olacak. Çalmayı taktığım tek şey bu!" der Mick Harris. Ama bana öyle geliyor ki, Harris daha birçok projeye babalık yapacak! Aman bize de bi grup Harris aga...

NOCTURNUS

Zeynep AKYOL

Keyboard ile death metale yeni bir sound kazandıran Floridalı grup Nocturnus, ışın içine fazlasıyla bilim kurgu katarak death metalin keşfedilmemiş noktalarına doğru hızla ilerliyor.

26 Mayıs'ta "Tresholds" adlı yeni bir albüm çıkartan grup, değişik ritmleri, ılgınç akorları ve panoromik keyboard soundunu fosforlu Beyza'nın meyvalı yoğurtları gibi karıştırmış ve ortaya en az fosforlunun yoğurtları kadar güzel birşeyler çıkarmış.(Hmmm).

Herneyse, Nocturnus, death metalin uç noktaların dünyası olduğunu düşünüyor. "Bu birçok kişiye sabit bir durum gibi gelebilir fakat biz böyle düşünmüyoruz. Hala death metal yapıyor ve vokalleri ölümcül, ritmleri de ezici tutuyoruz,"diyor keyboard ustası Louis Panzer ve ekliyor, "Bu bizim stilimiz. Herşeyi teknik yapmak için uğraşmıyoruz. Biz Satriani, Becker, Vai ve Alex Masi gibi ciddi gitarıstlerle de ilgileniyoruz fakat o teknikleri death metale uygulamak daha önce etkili olarak yapılmamış birşey. Duyduğumuz soloların çoğu basmakalıp gürültüler, biz sadece sınırları genişletmeye çalışıyoruz ve bunun death metale hakaret olduğunu düşünmüyoruz."

Nocturnus'a göre müziklerini dinleyen kişi gerçekten konsantre olmalı. İlk dinleyişte bazı melodi ve fikirler kaçırılabilinir.

Nocturnus "Bm" gibi bazı parçalarında birkaç konuyu birlikte işlemiş. Diğer parçalar da onlara göre hiçbir zaman çekilemeyen bilim kurgu türü filmler için hazırlanmış müzikler gibiymış. "Tresholds" bu düzeyde hareket ediyor. İçinde "Grid Zone" ve John Carpenter'ın "The Thing" yorumundan esinlenilerek yapılmış "Arctic Crypt" gibi çekici, parlak ve anlaşılır başlıklar taşıyan parçalar var.

Bu arada tam bir uzay delisi olan Lou, bir zamanlar birden fazla kullanılan Apollo tipi uzay gemisi yapmayı düşünmüş. Bu geminin roketleme sistemiyse Ulsymmetrical Dimethyl Hydrazine (ne demekse?) diye bir maddenin uzayda nitrik asitle birleşerek patlamasıyla çalışıyormuş. Hatta bu proje için NASA'dan mühendislerle bile konuşmuş. Projenin adı da Project Phoenix. Ayrıca kendisi birgün yanıp sönen ve çok hızlı hareket eden bir cısım görmüş ve bunun bir satalit ya da alçaktan uçan bir uçak olduğunu söylüyor. Hatta birgün yemyeşil cüce ve antenli bir yaratık gelip ona nasıl keyboard çaldığını sormuş(!) (Bu kısmı ben uydurdum).

Üçüncü albüm için hazırlıklara başlayan grubun bu albümünde, böceklerin hakimiyeti ve buz devrinden bu yana bulunabilen en büyük mantar hakkında yazılmış ilginç parçalar varmış.

Gerek konuları, gerekse müzikal yorumlarıyla alışılmışın dışında birşeyler yapmaya çalışan death grubu Nocturnus belki de ilerde hedefine ulaşır, kimbilir? L

KABAK HELLOWEEN'İN BAŞINA PATLADI

Uzun süredir kendilerinden haber alınamayan HELLOWEEN mahkeme kapılarında sürünüyormuş meğer! Noise'un mahkeme kararıyla grubun live çalmasını engellemesi, gruba yapacağı en büyük pislik olsa gerek!..

Aysın ÖNEN

"Pink Bubbles Go Ape"i çıkartıncaya kadar 2-2,5 yıllık bir ortadan kayboluş yaşadı Helloween. Neden, grup ile plak şirketleri Noise arasında yaşanan sorunlardı. Daha 2,5 yıl önce mega satan iki "Keeper of the 7 Keys" opusu ve bir dizi sold-out Avrupa konseriyle tüm dünyayı "Kabak Metalci" yapan Helloween'ın yükselişi, bir 'mahkeme savaşı'yla durduruluverdi.

"Grup yalnızca bir grup olmak istedi; müzik yapmak, live çalmak ve profesyonel olmak, ve yalnızca 'iş' yüzünden tüm bunlar durdu," diyor vokalist Michael Kiske. Mahkeme kararıyla live çalmasını engellemek bir gruba yapılabilecek en büyük pislik olsa gerek!

"Evet çok sinir bozucuydu. Röportajlar yaptık, video hazırladık ve diğer zımbırtılarla uğraştık. Tam turne başlayacakken bir yasak geldi, o kadar zaman oturmak zorunda kaldık. Ama sanırım grup bu zamanı iyi kullandı. Gerçekten ne yapmak istediğimizi düşünecek zamanımız oldu, kafamızda kesinleşti," diye devam ediyo Kiske. Yani aslında düştükleri bu pis duruma karşın o kadar da umutsuzluğa kapılmamışlar. Kiske bunu biraz da rock dünyasının farklılığına bağlıyor: "İyi müzik yaptığınız sürece fanlar yine sizi sevecektir. Bu yüzden korkmuyorum,". Tabii bu arada iş eğlenceli kısmını kaybettiği için neredeyse bırakmayı düşündüğünü de inkar etmiyor dostum Kiske(Tanıştığımıza inanmıyor musunuz yoksa?).

Noise'la aralarında geçen sorunlar ve büyük patron Karl Walterbach'la olan hesaplaşma konusunda, her iki taraf da basına herhangi bir açıklamada bulunmadı. Konunun üzeri örtülmeye çalışıldı. Kiske'den gelen en son demeç bile "Noise son iki yılda onları neden bıraktığımız konusunda basına birçok yalan yaydı. Onlara güvenemiyeceğimizi biliyordum," la kalıyordu. En sonunda bu anlamsız kavga sona erdirildi. Her iki tarafa da yetmişti, her ikisi için de bir anlam kalmamıştı artık. Nitekim Helloween artık Noise'la çalışmayacağını bildirmişti ve onlar için hiçbirşey yapmıyordu. Sonunda Noise pes etti ve hesaplaştılar! Helloween bu ayrılıktan dolayı kesinlikle rahatsız veya mutsuz değil. Hatta "Mutluyuz,çünkü bir hesaplaşmamız vardı ve şimdi özgürüz. Şu anda EMI'dayız ve Sanctuary(Iron Maiden'ın yuvası) ile profesyonel bir çalışmamız var," diyor Kiske. Bir el sıkışmaya, verilmiş bir sözün onuruna güvenen Helloween, dünyanın aslında kaçbucak olduğunu görmüş oldu böylece. Kayıt dünyasının tüm pis içyüzünü de sergilediler bu arada. Ne yazık ki bu durum grubun şarkı sözlerine ve yazış biçimlerine de yansıdı. Artık "Future World" gibi saf duygular taşıyan şarkıları belki de hiç olmayacak. Çünkü Helloween bu süre içinde istemeyerek de olsa kendini "müzik işi" denilen endüstri entrikalarının içinde buluverdi. Bunu Kiske de doğruluyor. "Evet,bu doğru! Son iki yıldır yalnızca iş ve

kontratlar hakkında ve grubu bunlardan nasıl kurtarabiliriz, diye konuştuk. Breh, breh, breh- yalnızca iş! 'Yalnızca müzik yapmak istiyoruz, parayla birşey yapmak istemiyoruz...' demek yalnızca klişe. Ama öte yandan da doğru, çünkü gerçekten müzik yapmak istiyorsan iş yapamazsın. Şarkı yazmak için kafan boş olmalı, en azından ben bu şekilde yazıyorum. Eğer para, kontratlar, iş düşünürsem, bu şarkı sözlerimi öldürür. Sanırım olanlar Helloween'in yazacağı şarkıları değiştirdi de. Kendim için yapmak istediğim şey eğlenmek. Para kazanmaya ya da başarılı olmaya aldırmıyorum. Kesinlikle değişik şarkılar yazacağım ve şarkının satıp satmayacağını düşünmeyeceğim. Helloween'den tamamen farklı, tamamıyle akustik bir rock'n roll yazdım ve grup hoşlandığı sürece de şarkı yapacağım."
Zaten müzik de içten geldiği zaman güzel değil midir?
Helloween özgürlüğüne kavuştu, profesyonellikte yeni bir başlangıç yaptı ama herşey de tam olarak rayına oturmadı. Çok sıkı olan grup ilişkileri, Kai Hansen'in yerine Roland Grapow'un alınmasıyla eski havasını yitirdi. Öte yandan kötü bir albüm olmasa da "Pink Bubbles Go Ape" beklendiği ya da olabileceği kadar iyi değildi. Grubun anlaştığı prodüktör Chris Tsangarides, ne yazık ki, Helloween'in sound konusunda grupla ters düştü. Böyle olunca da "Keeper..." daki o canlılık yerini stüdyonun iki boyutlu sounduna bıraktı.
Grup, yeniden stüdyoya girmeden önce Haziran ya da Temmuz'da 2 İngiltere konseri düşünüyor. Bir his, bağ elde edebilmeleri için önce sahneye çıkmayı, taraftardan güç almayı, ardından şarkı yazmayı planlıyorlar. Sonra da doğru stüdyo! Yeni albüm gelecek yıl başında hazır olacak. Ancak bu yeni albüm "Pink..." den daha iddialı. Çünkü grup, Helloween'in nasıl bir sound'a sahip olması gerektiğini çok iyi bilen prodüktör Tommy Hanson'la anlaştı.
"Yeni albümün önceden yaptıklarımızla bir dönüş olacağını sanmıyorum. Albüm bitene kadar birşey söyleyemezsiniz, ama progressive ve farklı olacağını düşünüyorum. 'Pink Bubbles...' albümü istediğimiz gibi olmadı. Bazı garip fikirleri destekleyebilecek tipte bir prodüktöre ihtiyacımız olduğunu keşfettik. Çünkü biz gerçekten garibiz. Herhangi biriyle stüdyoya girip, onun her dediğini yapan gruplardan değiliz, çünkü gerçekten güçlü fikirlerimiz var. Özellikle de grubun psikolojik açıdan çok kötü olduğu bir dönemde, Chris'le anlaşmak çok zordu. Mixi yapmasa bile şimdi yine Tommy Hanson'la stüdyoya gireceğiz. Herşeyi olması gerektiği gibi yapacağına emin olduğumuz birine ihtiyacımız var. Eğer Tommy Hanson'la olmazsa, hiçkimseyle olmaz!" diyor Kiske. Aman diyim! O ne biçim laf?!

ALBÜMLER

TESTAMENT- The Ritual (Atlantic/MMY).....L L L L

İlk albüm "The Legacy"den beri kulaklara duyulur bir düşüş gösteren Testament, her yeni albüm öncesi bir toparlanma sürecine yaş yor. Exodus gibi, onlar da komplike parçalar üzerinde kafa patlatsalar da, şu bir gerçek ki hayranları onların eski hallerini özlüyor. Exodus'un Testament'e göre üstün olduğu kısım ise asla Ballad yapmama ar ve bunun a övünme eri. Testament lena say lmaz, söylen ldiği gibi yumuşak bir albüm değil. Çok s kı ama ben "The Legacy" le büyümüş bir olarak Testament'dan daha fazlasını beklerdim doğrusu

ÇAĞLAN TEKIL

NAPALM DEATH- Utopia Banished (Earache).....L L L L

Çok kaliteli bir Grindcore albümü. Temiz sound, güzel riffler ve anlaşılır bir vokal. Bir süredir merakla beklediğimiz albüm beklediğimden daha başarılı çıktı. Eski süpersonik hızdaki parçaların, bir önceki LP "Harmony Corruption" daki death parçalarla mükemmel bir sentezi var. Parçalar eski Napalm Death'e oranla daha uzun. Intro ve son parçayı vasat buldum. Grindcore ve deathçiler kaçırmasın. Thrashçilere cızzzzzz!

KERIM TUNÇAY

UGLY KID JOE- As Ugly As They Wanna be (Polygram/Yonca).....L L L L

Ugly Kid Joe alışılmış Amerikan gruplarından değil. Bana göre vokal başta olmak üzere sound ve parçalar fazlasıyla Mötley Crue yu andırıyor. Bana da cazip gelen bu ordu zalen. Basın tarafından fazla ciddiye alınmasalar da, yakında hepinizin mırıldanacağı albümün ilk 45 liği "Everything About You" 30 numaradan girdiği Kerrang'ın listelerinde 1 hafta sonra tam 30 basamak atlayarak 1 numaraya oturdu. Glam değil, sık bir Amerikan rock. Yeni gruplar arayanlar için.

ÇAĞLAN TEKIL

NEW MODEL ARMY- The Singles 85-91 (EMI Kent)..... L L L L

New Model Army değişik bir grup. 5 albümlük kariyerini bir konser albümüyle sürdürmesi beklenirken, topiama bir albümle hayranlarını kızdırmışsa da bu albümün grupa benim gibi yeni fanlar kazandıracağı düşünülürse albüm için açıdan amacına ulaşmış demektir. Baba bir albüm. Ülkemizde fazla sevenı ve tanıyanı bulunmamasına rağmen bu dönemin kısa süreceği kesin. Parça seçimi yapamadım çünkü her parça mükemmel. Mutlaka alın

ÇAĞLAN TEKIL

WHISKY

Ateş Suyu

Whisky, çoğunuzun bilmediği uzere ülkemizdeki ilk yerli malı metal kaset'nin sahibi. Popüler olduğu 80'lerın ilk yarısında başarılı konserlere ımza atan **Whisky,** o dönem sayıları birhayli az olan rocker kitlesine *"Babaanne"* adlı kasetıyle seslenmıştı Daha sonra grup uzun bır sessizlik sürecine gırdı Davulcu Filip, **Bulutsuzluk Özlemi** ne transfer oldu, d ğer elemanlar ise ortadan kayboldular. Gitarist Kamıl Özaydın'ın çabalarıyla tekrar toplanan grup, geçtiğimiz günlerde *"Ateş Suyu"* adını taşıyan demosunu çıkardı. Tamamı enstrümantal olan demodaki parçalar *"İlkbahar"*, *"Yaz"*, *"Sonbahar"*,*"Kış"* adını taşıyor. Vokal'n olmaması, dinleyici de tatmınsizlik yaratsa da(bende yarattı), Arif'in attığı düzeylı sololar kaseti dınlenebılır kılacak nitelikte **Whisky**'i ilk kez dinleyenler için, grubun ilk albümünde yeralan *"Babaanne"* ve *"Bak biz Genciz"* adı parçalar **Whisky**'nin geçmişi ile bugünü arasında bağlantı kurmanızı sağlıyor. **Whisky** ilk albümune oranla oldukça yolkatetmiş, ama yine de o günkü parçaları yenilerine oranla çok daha keyıfli geliyor (Ç T).

15 000 Tl. karşılığında edınebileceğınız adres: **Whisky**, Kadıköy İş Merkezı, Caferağa mah. Neşet Ömer sk. 10/ 114 İskele Kadıköy/ ISTANBUL

VOTE WİTH A BULLET
CORROSION OF CONFORMITY

The number n nations,
The God in their hearts,
The justice n swine,
The devil in God
Vote!
This long hand that breaks our backs
Still casting shadows on all that we see
Unjust fied,.. Mercy kill ng is just a feeling
To keep our numbers from being free
Prison for pra se is not worth thinking.
Sin is still in and our ballots are shrinking.
So unleash the dogs - the only solution.
Forgive and forget ,fuck no
I'm talking about a revolution
The prophet man s got a needle in his hand,
Draws his dreams from your soul bleeding m nds into sand.
The year of the fear has arrived decades too late
And our right to stand and fight is now solely sealed in fate.
Prison for praise is not worth thinking.
Sin is still in and our ballots are shrinking
So unleash the dogs - the only solution.
Forgive and forget ,fuck no
I'm talking about a revolution.
One last chance mission with a vision
cause our lives are just cards in their stack
Our time is short but theirs is shorter
How much longer can they hold us back?
Prison for praise - the obvious answer
Once had power mad - living disasles
Don't fuck with me,'cause I'm on the freedom train.
That bears no name - This time i'm voting with a bullet
The view they once knew made our nooses too tight,
This justice in swine,
This devil in God
So God bless my soul - I've got total control
And the crosshairs lined up dead in my sight,
I'm voting with a bullet.

TOUCH OF EVIL-JUDAS PRIEST

You mesmerise slowly
Till I can't believe my eyes
Ecstasy controls me
What you give just serves me right
Without warning you re here
Like magic you appear
I taste the fear
I m so afraid
But I still feed the flame
In the night
Come to me
You know I want your Touch of Evil
In the night
Please set me free
I can't resist a Touch of Evil
Aroused with desire
You put me n a trance
A vision of f re
I never had a chance
A dark angel of sin
Prey ng deep from within
Come take me in
I'm so afraid
But I still feed the flame
In the night
Come to me
You know I want your Touch of Evil
In the night
Please set me free
I can't resist a Touch of Ev
Arousing me now with a sense of desire
Possess ng my soul till my body s on fire
A dark angel of sin
Preying deep from with n
Come take me in
I'm so afraid
But I st ll feed the flame
You are possessing me

İSTEYİN, GETİRELİM!

LANETH: Böyle bir şirket kurup Türkiye'ye yabancı Thrash grupların getirme fikri aklınıza nereden geldi?

A. TUNA: Arkadaşım ile Almanya'da çok monoton bir hayat yaşıyorduk. İşe sabah 04.30'da gidiyorduk. Bu iş bize koyuyordu. Ne yapalım, ne edelim derken aklımıza bu iş geldi. İlk önce Türkiye'den Almanya'ya giden sanatçıların konserini yapmayı düşündük. Kendi işimden ayrılıp tamamen bu işe konsantre oldum. O sıralarda GİRGİR okuyordum ve Bülent Benli'nin köşesinde "Metallica'yı getirelim" diye bir kampanya vardı. Kendisine bir tel açtım ve "sana ben bu grupları ayarlayabilirim" dedim. Kampanyayı bizim getirebileceğimiz gruplar yönüne çektik. Bu işe onbirinci ayda başlayacaktık ama kapalı salon bulamadık. İş yaza, açık hava tiyatrosuna kaldı. Onun için beşinci ayda başlatabildik. Benim ilk düşündüğüm grup Protector'du ama Pentagram Hakan "Kötü, getirme fazla tutulmuyor. Yerine Holy Moses'ı getir" dedi. Böylece Holy Moses işine girdik.

LANETH: Bu konuyla alakasız bir işle çalışıyordunuz. Peki yabancı gruplarla nasıl bağlantı kurdunuz?

A. TUNA: İş açısından konunun dışındaydık ama dinleyici olarak işin içindeydik. Şahsen tanıdığım birkaç grup da var. Assassin, Sodom ve Kreator'la tanış kliğimiz vardı. Ama bu tanışmalarım bundan dört sene önceydi ve ticari değildi. Yani onları Türkiye'ye getirme fikri yoktu.

Holy Moses'ın telefon numarasını plağın arkasında buldum. (Gülüşmeler) Açtım telefonu. Sabına çıktı. Guya bana çaktırmıyor. Sabına olduğunu. Konser olayını konuştuk ve bana fiyat söyledi. Fiyat bana çok cazip geldi. Bana şu an Avrupa turnesi planladıklarını ve menajerleriyle görüşmemi söyledi. Menajeri aradım ve mukaveleyi yaptım. Sözlü mukavelemiz birinci ayda oldu. Holy Moses'la herşeyi hallettikten sonra bana şayet Holy Moses gelmezse kimi istediğimi sordu. Ben grubun gelmeyeceğine hiç ihtimal vermedim. "Öyle birşey olur mu?" diye sorduğumda menajer bana "Hayır, olmaz. Yani her ihtimale karşı." diye cevap verdi. Alternatif olarak Headhunter falan teklif etti. Bende öylesine hani H.M. gelmezse Protector olsun dedim. Pentagram Hakan'ın yanıldığı konu şudur. O zannediyordu ki ben Türkiye'ye geldiğim andan beri Protector'un geleceğini biliyordum. Bu yanlış. Bu benim menajerle anlaşmamdı.

LANETH: Peki bu anlaşma yazılı mıydı?

A. TUNA: Yok, bu sözlüydü.

LANETH: Anlaşmada ne yazıyor? Sana Holy Moses gelmezse tazminat ödenecek miydi?

A. TUNA: Biz bile şaşırdık o maddeye. Adam mukaveleyi öyle yapmış ki, eğer biz konseri iptal edersek onlara tazminat ödeyecektik. Ama onların açısından konser olmazsa konser bir sene içerisinde tekrarlanacaktı.

LANETH: Siz böyle bir anlaşmayı nasıl imzaladınız?

A. TUNA: İlk işimizdi. Bu işin yolunu yordamını bilmiyorduk. H.M.'nin gelmeyeceğine hiç ihtimal vermedik. Sabına bize çok iyi yaklaştı.

LANETH: MASK Entertainment'ın sahipleri kimler?

A. TUNA: Ben ve ortağım. Yani iki kişiyiz. Bu tamamen yasal ve vergi ödeyen bir şirket. İlk konserin vergisini Almanya'da ödedik bile.

Şimdi geçen sayınızda dergide yaptığınız hatalar var. Ben bunlara açıklık getirmek istiyorum. Türkiye'de insanlar Pentagram Hakan'ı nasıl tanıyor ben bilmiyorum. Ama gördüğüm kadarıyla ona tapanlar bile var. Sırf Hakan'ın yanına gidip bir kaset almak bile şeref. Siz de gidip geçen konser için deneç almışsınız. Bu çok güzel bir şey. Ama bu adam size yanlış bilgi vermiş. Ben size doğruyu söylemek istiyorum ve

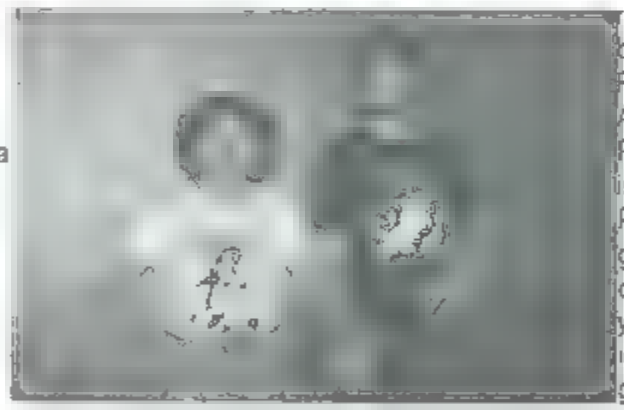

belgelerle de ispatlayacağım. Dergınızde diyor ki "Afişlerde Pentagram org. baresi yer almıyordu. İzniniz Pentagram adına alındı." Hakan'ın ilk düşüncesi bu idi. Yani şahsa izin vermezler, şirket olarak girmemiz lazım. Benim için farketmez afişte Pentagram org. yazmış, Tuncay Özkınay yazmış. Benim için sorun yok. İsimlerini afişe yazdık. Sonra Hakan hiçbir işin peşinden koşmadı. Hakan'ın yaptığı tek şey, Altınçizme'ye telefon açıp randevu almaktı. Ikımız gittik konuştuk. Başka bir şey yapmadı. Bütün izinler, herşey benim üzerime. Açık Hava'yı onlar kiralamadı.

LANETH: Kira kontratının isim hanesinde ne yazıyordu?

A. TUNA: Aydın Tuna yazıyordu. Bu işi bize Altınçizme şirketi bağladı. Başka bir yerde Hakan bir çok tanıdıklarının konsere paralı geldiklerinden yakınıyor. Hakan o konsere en az otuz kişi soktu. Tam saymadım. Arka kapıya gelen "Ben Hakan'ın tanıdığıyım" dedi ve kapıdaki adam tanımadığı için içeri soktu. Hem en az otuz kişi soktu hem de arkadaşlarım para verdi girdi diyor. Peki arkadaşlarının para vermesi niye böyle kötü bir olay? Kendisi konser düzenlediği zaman arkadaşlarını bedavaya mı sokuyor? Pentagram bütün çevresini bedavaya soksun o zaman. Ne olacak o konserin geliri? O zaman çıksın onlar Taksim meydanında konser versinler. Ortada hep bir Hakan adı var. Ayrıca Hakan bu Tankard konserini ba ladı. Hep bize "Konser iptal edildi", "Tankard gelemiyor Disharmonic Orchestra gelecek" sözleri geliyordu. Benim kimseden saklayacak bir şeyim yok.

LANETH: Peki H.M. konserinden bir gece önce saat 20.00'de görüştüğümüzde bize H.M.'in sabah 08.00 de geleceğini söylemiştiniz. Oysa o anda Protector'un geleceğini biliyordunuz.

A. TUNA: Ben sizi konser sabahı havaalanına mahsus yolladım. Çünkü Protector'un geleceği kesinleşmişti. Sizin orada bilmeniz istemiyordum ve bu yalanı Hakanların evinde beş dakika içinde uydurdum. Hakan'ın bundan haberi vardı. Yalnız Protector'un geldiğinden değil, sizin oraya mahsus gönderdiğinizden haberi vardı. Sonra açıyormuş plak kapağını ve diyormuş ki "Bunlar gerçek Protector değil." Arkadaşlar açın Pentagram'ın kasetini bakın resmine bir de ilk Mayıs'ta sahneye çıkanlara bakın. İki üye değişik. Şimdi siz onların gerçek Pentagram olmadığını iddia edebilir misiniz? Ayrıca Protector'un sadece vokalisti gerçek Protector üyesi, diğer iki üyesi sokaktan toplanmış. İse onların daha çok utanması lazım. Çünkü Protector, Pentagram'a beş çekti. Sokaktan gelen adamlar onlardan iyi çalıyorsa bu ... demenize gerek yok. Şunu da özellikle yazmanızı istiyorum, kimse bir konsere destek için gelmiyor. Protector'u duyan "Boş ver, Kreator gelsin, gidelim" diyor. Önce sen gel, destekle ki bu işler devam edebilsin. Ben Kreator'u getirirsem spor salonu kiralayacağım. Bu da çok pahalı. Peki burayı doldurup doldurmayacağımı nerden bileceğim? Benim Tankard'ın önünde Athena'yı çıkartmamın tek sebebi destektir. Bizim millette destek olsun düşüncesi yok. Herkes 60.000 TL. konsere vereceğime T-Shirt alırım, kafa çekerim diyor. Bu çok yanlış. Metal olayı destek ister.

LANETH: Yakında getirmek istediğiniz başka bir grup var mı?

A. TUNA: Rumble Militia ile uğraşıyoruz.

LANETH: Getirebileceğiniz en büyük grup hangisi ve sadece Alman grupları mı?

A. TUNA: Alman gruplarını tercih etmemizin nedeni, yol parası açısından daha hesaplı olmaları. Şu an getirebileceğimiz Kreator var. Yeni albümleri çıkınca turnelere başlayacak. Bu arada onları İstanbul'a getirmeyi düşünebiliriz. Running Wild da olabilir. L

LİSTELER

GÜRÜLTÜLÜ YERLİ ALBÜMLER

1 (2) Rools 4 Fools - **Dr. Skull**
2 (1) Murky Bedlam - **Hazy Hill**
3 (5) End of Lunacy - **Dark Phase**
4 (4) Demo-cracy - **Frustration**
5 (7) Türk Hardcore - **Moribund Youth**
6 (3) Live at the Trail - **Pentagram**
7 (6) Çektir Git - **Mavi Sakal**
8 (-) Bööaahh - **Metalium**
9 (-) Future we saw - **Red**
10 (10) Dig the hole,forget the sun - **Spinners**

KULAK KANIRTICI ŞARKILAR

1 (1) Rools 4 Fools - **Dr. Skull**
2 (2) No Traces Left - **Hazy Hill**
3 (3) Metal on metal - **Dr. Skull**
4 (6) Çöpçüler - **Erkin Koray**
5 (8) Secret Missile - **Pentagram**
6 (4) İstanbul ın Chaos - **Moribund Youth**
7 (7) Organized Crime - **Frustration**
8 (5) Fear and Sorrow - **Hazy Hill**
9 (11) The Fart - **Hole in the wall**
10 (T) No more Tears - **Dark Phase**
11 (9) Gonna Tell - **Badluck**
12 (I2) Die Hard - **Volvox**
13 (10) Tanara - **Sawdust**
14 (-) Red - **Red**
15 (I3) Seninle dans ederken - **A.C.Gündüz**

LİSTEYLİR BY MARUZ-GEÇEN AYIN EN SAÇMA 10 OLAYI VE KİŞİSİ

1. İstanbul'da yanyana duran iki köprünün de kullanılamaması ve insanların o arayı vapurla geçmesi,
2. Lanetin in kadrosu genişlerken benim tanıdığım insan sayısının azalması (ciddiyim),
3. Ethem ın DJ'liği bırakması,
4. Cafe Idol (tamamıyla),
5. Henüz tekmi Pentagram Rıfvan sanmam ve bu konuda Lanethillen ikna etmeye kalkışmam,
6. Süreyya (tamamiyla),
7. Aysın Çağlan (fifty-fifty),
8. Rio De Janeno daki inandırıcılıktanuzak çevre zirvesi,
9. Kuveyt olayında ayağa kalkan dünyanın Azerbaycan ve Saraybosna'yı sadece izlemekle yetinmesi. (tabi oralarda petrol yok!),
10. Bugüne dek milyonlarca yanlış beyin üretmekten öte iş yapmayan eğitim sisteminin Barış ın ölümüne rağmen hala yargılanmaması. Iğrenç!!!

Bu ayk. İLAHİ 41 e baktığımızda *Guns n Roses* ve *Extreme*'ın Türkiye'ye gelis söylentilerinin, *Def Leppard*'ın Freddie'yi anma konserindeki performansının, *Melissa Etheridge*'in TV'de bol bol yayınlanmasının ve *Iron Maiden*'ın muhteşem dönüşünün etkilerini görebiliyoruz. Bu gruplar hızla listelerde yükselirken, *Napalm Death* ve *Ugly Kid Joe*'nun atakları da gözardı edilemez. Bu ay listelere az mektup geldiği için hediye dağıtmaya karar verdik ve ilk şansı okuyucumuz İstanbul'dan **Kemal Akgün** oldu Kendisi yaptığı sıralama sonucu **Napalm Death**'ın **"Utopia Banished"** adlı CD'sini kazandı. Kendisini kutluyoruz...

İLAHİ 41

★TÜRKİYE★ HARD'NHEAVYMETAL ROCK PLAK LİSTESİ

ALBÜMLER
1 (2) The end Complete - **OBITUARY**
2 (3) Metallica - **METALLICA**
3 (-) Utopia Banished - **NAPALM DEATH**
4 (1) Nevermind - **NIRVANA**
5 (9) 1916 - **MOTÖRHEAD**
6 (4) Anse - **SEPULTURA**
7 (I2) Decade of Aggression - **SLAYER**
8 (5) Human - **DEATH**
9 (15) Adrenalize - **DEF LEPPARD**
10 (10) Coma of Souls - **KREATOR**
11 (-) Fear of the Dark - **IRON MAIDEN**
12 (7) Slave to the Grind - **SKID ROW**
13 (8) Angel Rat - **VOIVOD**
14 (14) Clandestine - **ENTOMBED**
15 ( ) As Ugly as they wanna be - **UGLY KID JOE**

ŞARKILAR
1 (1) To be with you - **MR.BIG**
2 (13) Be Quick or be dead - **IRON MAIDEN**
3 (-) Everything about you - **UGLY KID JOE**
4 (2) Smells like teen spirit - **NIRVANA**
5 (5) Nothing else matters - **METALLICA**
6 (4) Under the Bridge - **RED HOT CHILI PEPPERS**
7 (3) The Unforgiven - **METALLICA**
8 (8) Anse - **SEPULTURA**
9 (9) More than words - **EXTREME**
10 (6) Quicksand Jesus - **SKID ROW**
11 (11) Love me forever - **MOTÖRHEAD**
12 (12) Jesus Christ Pose - **SOUNDGARDEN**
13 (7) Thanx for nothing - **OVERKILL**
14 (10) Keep it Precious - **MELISSA ETHERIDGE**
15 (14) Let's Get Rocked - **DEF LEPPARD**

KLİPLER
1 (1) Unforgiven - **METALLICA**
2 (5) Quicksand Jesus - **SKID ROW**
3 (-) Be Quick or be dead - **IRON MAIDEN**
4 (2) Smells like teen spirit - **NIRVANA**
5 (-) More than words - **EXTREME**

TÜRKİYE'DEN
1 (1) Rools 4 Fools - **DR.SKULL**
2 (2) Seninle dans ederken - **A.C.GÜNDÜZ**
3 (5) Secret Missile - **PENTAGRAM**
4 (3) Rain - **DR.SKULL**
5 (4) No Traces Left - **HAZY HILL**

ON THE ROADS...

Çağlan TEKİL
Kerim tUNÇAY
Fotoğraflar: Aysın ÖNEN
Maruz MUŞKUL

Böyle bir yazı hazırlamak üzerinde çok düşündük. Hiç bilmediğımız yerlere gidicez, neler görecez görmicez, bardaklar dolusu para ödiycez ve en kötüsü sarhoş olursak olay çıkartıcaz! Neyse, gülü seven abısine katlanır mısali, aldım onu içeriye, cik cık ötsün diye. Amaaan, neyse, işte araştırmamız..

MİNİ MEYHANE:
İlk durağımız Mini Meyhaneydi. Gerçekten küçuk biryerdı ve belki de dükkanının içinde masası olmayan tek yerdi. Masaların hepsi dışarda ve tahminen 4-5 tane. Masalar ve tabureler birhayli alçak. Dolayısıyla yerle bir bütün halindesiniz. Ancak sakın yerınızden kalkmayın, çünkü hemen kapılıyor. Kemancı açılmadan

Baba(Scott Burns değil Erkin) çalıyor diye gittik ama Bulutsuzluk Özlemi çıktı kısmetimize. Hoş bir kız olan Özlem'i de orda gözümüze kestirdik zaten.

önce buranın müdavimleri Dalgıç Kadir,Kanat, Uğur, Bülent, Okan, Burhan gibi tiplerdi. Çalan müzikler ise bayıcı. Nat King Cole, Tom Jones gibi. Ama kendi kasetinizi de verdiğinizde çalıyorlar. Yeri, Çiçek Pasajı'nın hemen arkasında.Notum 10 uzerinden 6 (Ç.T).

Kemancı yokken takılınabilecek makul yerlerden bırıydı.Ama şimdi hıç şansı yok. Eğer paranız kısıtlıysa ve sadece sessiz bır ortamda muhabbet etmek ısterseniz, size uyar Mını Meyhane'de içerken Maruz da ordaydı. Uzakatan Pentagram'ın menajeri Rıdvan'a benzeyen bir tip geliyordu. Çağlan, herife bakıp, ""Ne kadar Rıdvan'a benziyo!" dedi. Maruz da "Rıdvan lan zaten," diyerek bağırarak herife el sallamaya başladı. "Ritvaaan! Ritvaaan!" dıye bağırdı. Herifin o olmadığını anlayıp, mahçup bir şekilde "Pardon, pardon" derken biz gülmekten yerlere yığılıyorduk. Notum 10 üzerınden 5 çünkü müzik çok kötü.(K.T).

Bira: 5 bin TL.
Rakı: 8 bin TL
Patates: 6 bin TL.
Sosis/ Patates: l4 bin TL.

HAYAL KAHVESİ:
İkinci olarak İstiklal Caddesının Taksim tarafına doğru giderken ara

sokaklardan birinde bulunan Hayal Kahvesi'ne gittik. Kapıda bir herif bekliyor ve tipinize bakıyor. Gayet kendinizden emin bir şekilde içeri dalın. Bazı akşamlar giriş, bir yerli içki dahil olmak üzere 20 kaat. Canlı müzik var, onun dışında çalanlar genelde blues ve caz. Garsonlar kötü, üstelik sia istemeden çerez getiriyorlar. Şayet bizim kadar kekseniz, çerezi parasız zannedıp gülümsersiniz ama hesabı görünce yine bizimki gibi kalbinize iner. Notum 10 üzerinden 4,6. (Ç.T).
Taksim civarında yıldızı parlayan barlardan birisi Hayal Kahvesi. Ortam oldukça nezih. Cebinizde paranız varsa ve kız arkadaşınız güzel yerlere gitmekten hoşlanıyorsa tam size göre bir yer. Live müziği pek beğenmedim. U2 falan türü şeyler çalıyorlar. Bazen de emprovize takılıyorlar. Gıy gıy yani. Garsonlar ise başka bır alem. Mal gibi yüzünüze bakıp, sanki içlerinden "İçkini çabuk iç, döverim" diyorlar. 10 üzerinden 6. (K.T).
Bira: 15 bın TL.
Rakı: 15 bin TL.
Çerez: 15 bin TL.
KEMANCI:
Kemancı'ya taptığımızı herkes bilir. Ama böyle bir yazıda objektif olmak isterim. Sonradan "Anlattığınız gibi değilmiş"denilmesini de istemem doğrusu. Kemancı bir kültürdü, bir farklılıktı. İstanbul'da o kadar Rock Bar varken metalcilere kucak açan tek yer orasıydı. DJ Ethem, çok iyi nabız yoklar, metal dunyasının en baba hitlerini arka arkaya sıralardı. Böylece siz de aşka gelip biraları ardı ardına yuvarlardınız. Hep geçmiş zamanlı yazıyorum ama maalesef artık Kemancı böyle değil. Ethem de yok. Az ama öz müşteri istiyorlarmış. Bir tokat da Kemancı'dan yiyen metalcilere takılabilécekleri yenı yerler açılacağını belirtmek ısterim. 10 üzerinden 5. (Ç.T).

Kemancı...

Mini Meyhane...

Erkin babanın "Estarabim" şarkısı şöyle başlar: "Çok memleketler gezdim, neler gördüm görmedim. Şu kocaman dünyada senin gibi görmedim.". İşte Kemancı böyle biryer. Ama Köprüaltından Sıraselvilere taşınınca biraz değişti. En kötü değişim DJ Ethem'in gitmesiydi. Yeni DJ, Ethem'in yerini dolduramıyor. Ağır takılan bir müşteri kitlesi için hep eskilerden çalıyor. O.K, ben de eski rock gruplarına saygı duyarım ama içki içerken bıtmek bilmeyen sololar ve uzadıkça uzayan parçalar hıç çekilmiyor. Thrashçı müşterilerın kaybedilmemesi şart. 10 üzerinden 9. (K.T).
Bira: 8 bin TL.
Çerez: 8 bin TL.
Kola: 3 bin TL.
MEYMEMET:
Baba(Scott Burns değil Erkin) çalıyor diye gittik ama Bulutsuzluk Özlemi çıktı kısmetimize. Hoş bir kız olan Özlem'i de orda gözümüze kestırdik zaten. Belki bana kızacak ama ben B.Ö'nin son albümünü hiç tutmadım. İlk albümdeki samimiyetı kaybedip, sıradan bir grup olmuşlar. Neyse, bir bira içiim dedım ama birasını beğenmedim, yarım kaldı. Bulutsuzluk da son albümden çalıp, beni bayınca sıkıntıdan patladım. Gitmemin tek iyi yanı Özlem'i görmemiz oldu.10 üzerinden 5. (Ç.T).
Ortaköy otobüs durağının tam karşısındaki bar Meymemet. Acaba bu ısim için ne kadar düşünmüşler diye merak ettim. "Meymenet" olsa anlayacağım ama "Meymemet" ne ola ki? Oldukça loş bir ortam. Saçları geriye inek yalamış gibi yapıştırılmışgarsonlara ve kazık fiyatlara ilgi duyanlar olabılır.Bulutsuzluk Özlemi benim orada olduğum süre içerisinde çok yavaş bar tipi parçalarını çaldılar. Sıkıldım,bır bıra içip çıktım. 10 üzerinden 5 (O da Bulutsuzluk Özlemi için). (K.T).
Bira: 15 bin TL.

Han bazen üzerinizde büyük bir baskı vardır, kalkınca bir derin "oh" çeker ve

Mezun oldum. Herkesin 6 yılda bitirdiği lise hayatını ben 9 sene çektim ve 20

saymaktan gurur duyduğum Kerem Kapancı, Ebru Göymen, İdil Elveriş, Fatih

İstanbul'da

birasını biz içtik. Heh he mutlu oldum resmen Kemancı'nın tekrar açılmasına çok

A.. Beyrazoğlu Tiyatrosu'nun yanında.Ve en önemlisi Türkiye'nin ilk metal programının ilk konuk DJ'i olmandır.

Hakan Ozpalamutçu / Pendik 2) Başak Bartu / Bakırköy 3) Metin Taş / Levent 4) Barış Timurlenk / Etiler 5) Şeref Aydın / Ümraniye. Hadi gene iyisiniz

oluyor. Bunun nedeni, yazılarımı her ayın 10'unda teslim etmemdir. Bazen ayın

Hepinize iyi tatiller

Süreyya

DIYORUM!
KERİM TUNÇAY

ağırıyoruz: THAPSUS

olmam ama ben, onlarla gurur duyuyorum. Öğrendiğim kadarıyla onlar bizi yurtdışında da yeterince iyi temsil ediyorlar. Tüm Türk gruplarını seviyorum

çağırıyorum:: BURÇIN DINÇBAY

bir gruba satışması çok üzücü bir olay. Rock müziğimiz Ventor gibilerle bir yere gelemez. Ey götü kalkmış Ventor hazretleri: Türk rock'unun başına

Hayalimde bu kadar terbiyesizce ve kendini beğenmişcesine yazılmış mektup görmedim. Türk rock'unu geliştirmeye çalışan birkaç efendi gruba agresif çıkışlarla laf atan, bir de utanmadan kendilerinin henüz bir kez stüdyoya girdiklerini söyleyen burunla da kalmayıp reklam işine burnunu sokan züppeler, eminim ki perdelere bile doğru dürüst basamıyorlardır. Üstelik, bu kadarla kalsa iyi. Terbiyesizlik ve yüzsüzlüğün böylesi

görüyorum:: BAŞAR TUNÇEL

Kreator, Death, S...
Morgoth. ..dinlerim, Sapına kadar erkeğim ve yaşındayım. Benimle kaset, video kaseti ve ... alışverişi yapmak istiyenler için adresim: Rıdvanpaşa sk. Emirbey ap. No:25/1 Gözlepe/ İSTANBUL Tel

Mür. Duygu- 591 06 42
Iron Maiden için ölebilirim. Ayrıca Sav... Bruce Dickinson Wild Ju...

Dr.Skull hayranıyım.
Yücel, Mithatpaşa cad
İZMİR

Sağolsun Kerim ve diğerleri,
Sneath'i beğenerek okuyoz. GNR yazısı çok güzel olmuşlar.(Aysın'a) Ve death, grindcore vs. vs. diş... Sevindim.

Tanrı mektubuna yayınlanması için ne Türk gruplarına, ne de Süreyya'ya küfür etmen gerekmiyor. Tabii ki herkesi ilgilendiren, ilginç, orijinal sorular sor. Ne bileyim, illa soru sormasan da olur, birşeyler üret işte.
2. Suicidal Tendencies dağıldı haben geliyor, sonra bir bakıyoruz Kerrang Suicidal'ın yeni albümünün çıkacağını müjdeliyor. Albüm çıkınca mutlaka birşeyler yazarız.
3.Laneth overdose olanlar, tecrit odasına kapatılarak ölümü bekliyorlar. (Şu an gecenin 02:30'u ve aklıma gelen en kötü espri bu, daha kötüsünü bulamadım kusura bakma.)
4. Kadıköy'e inip Zinn'den bulabilirsin.
5. Haydaaaaaa...
6. Hepimiz bir türlü bir araya gelemiyoruz. Zaten Beyza ve Zeynep de Ankara'da oturuyor.

Cengiz Aydın
Ümraniye/İSTANBUL

Mektubunun yayınlanması için ne Türk gruplarına, ne de Süreyya'ya küfür etmen gerekmiyor. Tabii ki herkesi ilgilendiren, ilginç, orijinal sorular sor. Ne bileyim, illa soru sormasan da olur, birşeyler üret işte.
2. Suicidal Tendencies dağıldı haben geliyor, sonra bir bakıyoruz Kerrang Suicidal'ın yeni albümünün çıkacağını müjdeliyor. Albüm çıkınca mutlaka birşeyler yazarız.
3.Laneth overdose olanlar, tecrit odasına kapatılarak ölümü bekliyorlar. (Şu an gecenin 02:30'u ve aklıma gelen en kötü espri bu, daha kötüsünü bulamadım kusura bakma.)
4. Kadıköy'e inip Zinn'den bulabilirsin.
5. Haydaaaaaa...
6. Hepimiz bir türlü bir araya gelemiyoruz. Zaten Beyza ve Zeynep de Ankara'da oturuyor.

anel olsun size.

yüzünden dünya bu halde.
'm not proud of to be Turkish!
'm proud of to be a human!

BANU DIKIC
Erenköy/İSTANBUL

Merhaba

TURHAN TUNCEL / Bakırköy
Merhaba Turhan

Sevgili [illegible]'den

ARDA BAŞARAN
[illegible]İSTANBUL

Kısa, Öz, ama Ölümcül

Bu yazıyı okuduğunda hala Death ve Obituary çıkmamışsa gidip en yakın Metal Shop'tan kendine kayıt yaptır

çalışanlarından hiçbiri müzik aleti

adamın yazdığı sözlerde iyi bir altyapı görülüyor. Albümle aynı adı taşıyan parçada insanların zamanla her konuda becerilerini, tecrubelerini geliştirdikleri anlatılıyor. İlerleyen parçalar *"Return To Serenity"* savaş sonrası gelecek huzur umudundan, *"The Sermon"*da dını bir tarikatın ağına düşme tehlikesinden bahsedilirken, *"Electric Crown"*da kendını beğenmişliğe dıkkat çekılıyor. En göze çarpan sözler ise *"Grow by Worlds"* parçasında. İnsanların basın yoluyla kişisizleştikleri ve her duyduklarına kendilerine ınandırdıklarına değınıyorlar

Testament bu albümde şirket olarak Atlantic'le, produktör olarak ise Tony Platt ile çalışmış.
KERİM'İN YORUMU: Kendileri sonuçtan memnun ama bana göre yanlış bir seçim. Tony Platt ıyi bir produktör,o.k. AC/DC'nın albümlerını çok sattırdı ama şımdıye dek hıç **Testament** kadar sert bir grupla çalışmadı. Metallica da aynı şeyi yaptı. Gitti Motley Crüe'nün produktörü Bob Rock'la çalıştı. Bence **Testament** eskisi gibi Alex Perialas ile çalışmalıydı.

Şu sıralar bıldığınız gibi ındıe gruplarının yaptığı bır Seattle patlaması'var. Eric'ın bu gruplar hakkındaki düşunceleri şöyle: "Iık çıkanlar patlamayı yaptı ama ardından gelip bunları taklıt edenleri unutabılırsınız. Bu bölgeden en çok Soundgarden'ı tutıyorum. Çok grup var ama klas olanlar az." Thrash piyasasından ise eski Death Angel'ın kurduğu şimdiki *"The Organisation"*, yeni *Exodus*'u ve *Mordred*'ı çok tutuyor Eric.

Testament piyasada pek büyük bır rekabete gırmeyecek. Asıl görünen tehlike metal(özellikle thrash) albümlerının satışlarının hızla düşmesi ve konserlere eskisi kadar rağbet olmaması. Bunun nedeni de şirketlerın her gelen grupla anlaş p kaset yapması Yanı ortada bır anlamda vasat grup enflasyonu var. Dınleyıcı de dolay.s yla aldığı albümlerde aradığını bulamadıkça bu tur müz kten soğuyor Bakalım bu işın sonu nereye varacak?

Asıl görünen tehlike metal(özellikle thrash) albümlerinin satışlarının hızla düşmesi ve konserlere eskisi kadar rağbet olmaması. Dinleyici de dolayısıyla aldığı albümlerde aradığını bulamadıkça bu tür müzikten soğuyor. Bakalım bu işin sonu nereye varacak?

*"The Ritual"*ı **Testament** fanlarının beğeneceğını tahmin edıyoruz. Ama bıze göre **Testament** bıtti Nedense canımız **Testament** dinlemek isteyınce elimiz *"The Legacy"* ve *"New Order"*dan öteye gitmiyor... L

CULTUS
"Let's Burn The Fumigation"

CULTUS

Side A
- Another World
- Cultus
- Fall On To Your Knees
- Down With War

Side B
- Let's Burn The Fumigation Theme
- Extremly Impoverishment
- Fumigation Never Gets Extinguished
- Legendry Of The Legendary King
- Should've Served In Heaven (Burn In Hell)

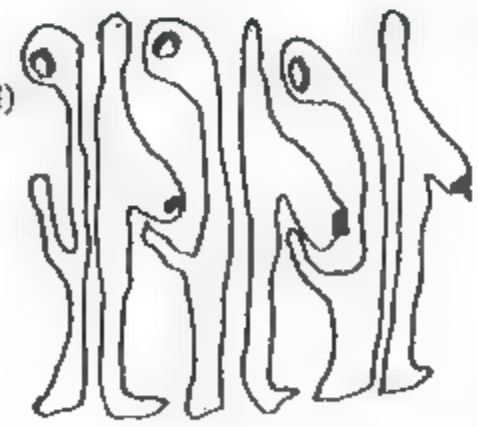

Demo ve her türlü yazışma için
(grup hakkında bilgi,şarkı sozleri... etc) adres:
Hakan Tamar (Cultus F.C.)
9.Kısım D10-C Daire:28 Ataköy-İST.
Tel: 560 56 11
362 86 91

15.000 + 3.000 TL. (POSTA)

let's burn the fumigation"

TESTAMENT

Kerim TUNÇAY
Aysın ÖNEN

Geçmişte **Testament** yılda bir albümle hayranlarını sevindirirken, bu sefer tam iki yıl bekletti. Geçtiğimiz günlerde çıkan *"The Ritual"*da radikal bir tür değişimi görülüyor. Artık thrash metal grubu imajını bırakmak istedikleri belli. "Herkes bize, soundumuzun Metallica'ya ne kadar benzediğini söyledikçe hasta oluyorduk. Metallica biraz farklı bir albümle şimdi daha büyük kitlelere sesleniyor. Bizim fikrimize göre eğer sürekli farklı şeyler denemezsen çok şey de bekleyemezsin. O yüzden bu defa büyük bir rock prodüktörüyle çalışalım dedik. Şimdi bizim para peşinde olduğumuzu düşüneceksiniz ama son 3 albümümüzü dinlerseniz ne anlatmak istediğimizi anlarsınız.".

Aylar önce "Artık Thrash Ölüyor" dediğimizde birçok kişi "Thrash Ölemez" diye itiraz etmişti. Umarım bu satırları okurken bize hak verirler **Testament**'ın daha heavy'e kaymasından birtek Chuck memnun değil. *"Souls of Black* çıktığında çok memnundum. Bu albüm 1 yıl sonraydı ama olmadı," diyor Chuck. Eric memnun: "Bu yeni albüm daha heavy, ama tamamen farklı. Heavy olması için thrash olması gerekmiyor!".

Yıllardır **Testament** istediği gibi bir albüm yapacak zaman bulamıyordu. Peşisıra albümler, Judas Priest'le Amerika, Clash of the Titans'la İngiltere ve Avrupa turneleri aylar sürdü. Sonunda hepsinin tostu çıkmıştı.

Chuck "Yaptığımız tek hata, yalnızca turne için albüm çıkartmaktı," demesine rağmen turneler boyunca birçok tecrübe edinmişler. Clash of the Titans turnesinden sonra **Testament**, yeni parçalar yazmaya başlamış. Solist Chuck Billy şarkı sözlerinde istediği başarıyı elde edemeyince çareyi Del James'e söz yazdırarak bulmuş. Del aynı zamanda RIP adlı derginin bir yazarı ve Axl Rose için de sözler yazmış. Bu

KROŞUN SIYAH TOKMAĞI

Geçenlerde Cin Ali'nin cilalanmış eski sayılarına bakarken farkettim ki, aslında ben bayağı cahilmişim. **Josh**'un en sevdiği müzik yazarlarının aksine Cin Ali ve benzerlerini okumam beni onun kadar popüler yapamayacağı gibi, *Free*'nin editörlük yolunu da açamayacaktır maalesef. Bilmecelerle aram iyi olmamasına rağmen, **Ceyhun**'un başı sonu belli olmayan cümlelerini anlayabilecek kadar kabiliyetli görüyorum kendimi. Eski yataklığı olan *Müzik Market*'te herkesin yazılarını anlayabilmek için az ter dökmedik Sureyya'yla! Her ay *Q*, *Billboard* ve türevlerini okumaya fırsatım ve param olmamasına rağmen, **Ceyhun**'un en sevdiği yazarları bir çırpıda sayabilirim. Müneccim değilim ama *SKY* dergisinden **Paul Abet, Adams Sweeting** ve **Paul Lester** onun ezberlediği isimler olmalı. Hani biri sorarsa diye. Neyse işte en son olmasına inanmak istediğim bir yazısı *Stüdyo İmge*'de yayınlandı. Konu başlığı **RAP**. Tanıyanlar anlattı, Ceyhun'la zamanlar Josh'la) ve Burak(hala da McCoy),*Funky*'i çıkarırken rap yazılarını hep McCoy yazarmış. Josh ise rock ve metal yazılarının içine sıkışmayı tercih etmiş. Şimdi o zamanki olaylar içine olunmuş olmalı ki, kıçının dibinden ayrılmadığı editörünün kucağında bir rap yazısı yazmış ki, sormayın. İnsanın hırsından ağlayası geliyor. **Run DMC, Public Enemy, LL Cool J** ve **Beastie Boys** gibi gruplara olan sempatimden dolayı olsa gerek, yazıyı heveste okumaya başladım. Ve sonuç olarak o yazı sayesinde **Ceyhun**'un, **Ünsal Oksay**'ın 1982 basımı "*Müzik ve Yabancılaşma*"adlı kitabını, **Voltaire**'in şiirlerini, *Los Angeles Times*'ın Temmuz'85 tarihli sayısını, son aylardaki *Billboard*ları(hol rap listelerinde **McCoy**'nin "*Poor Georgia*"sının 1 nolda olduğu sayılar), **Tolstoy**'u ve *Washington Post*'u(Asım Can Gündüz ile toponajın okuduğu) okuduğunu öğrendim. Meğer genç müzik basınımız ne kadar kültürlü(!) insanlarla doluymuş. Ama Ceyhun okuyucusuna acımış ve özellikle "Bakın ben bunları da biliyorum" konusunda herkesi aydınlatmayı uygun görmüş. İlen derecede mazohist değilim ama yazıyı okumaya devam ediyorum. Şehzademiz **McHammer** ile **Vanilla Ice**'a da bulaşmadan duramamış. Oysa *Funky*'nin 2 sayısında **Vanilla Ice**'ı,4 sayısında da **McHammer**'ı CİA mi zorla kapak yaptırdı yoksa onlara? Şimdi inek yalamış gibi saçlarıyla müzik ekspertini kesildi başımıza? Herşeye rağmen onun da kıçını yalayıp birlikte çalışmak isteyen insanlar da çıkacaktır eminim ki(Konumu gereği ne de olsa editor...) Ası ben onun sakallı editörüne birşey sormak istiyorum

"Müzik yazarlığı gerçekten bu kadar ucuz mu be ustad?.."

JOSH VE FUNKY...

Sayı 2.. "Punk takılan bir hard'n heavy grubu olan Nepalm Death..."

Sayı 4.. "Adamlar kısaca uçuyor abim yaaaa. The KLF'i mutlaka dinleyin beğeneceksiniz."

"Bu akşam havamda değilim bebek. Hatıraya daha iyileri var.Burdan çıkınca napıyosuun yaaa. Bir yere tak lafımı heaaaaaaaa."

Sayı 5... "... Bu bir itiraf. İşte onlar bize,10 000 T kaptırdığım yergöstenci abim.Bon ira zannedip verdiğimi anladığımda, cığerlerim sızlamıştı."

"...House'un bomboş bir müzik olduğuna inanmıyorum. Rap'in çok basit bir müzik olmadığını savunuyorum. Müziği analiz etme yeteneğim ve bilgi dağarcığım için buradayım ve yazıyorum..."

CEYHUN VE MÜZİK MARKET...

Sayı 2.. "Alice Hankalar Diyarında adlı kitabın orjinal baskısının son cümlesi 'Bunun ne olduğunu sanıyordun'dur"

"Anlaşılıyor ki en yakın müzik marketlere kadar ulaşan albümler ya da basılı müzik malzemesini leylekler dağıtmıyor"

"Rock kültürü, imkansızlıklardan ötürü Kemancı'da bira içmek ve saçlarıyla ayakkabılarını bağlayan insanların anne-babalarından aldıkları harçlıklarla üniversiteyi bitirip işe girmek için -cıcı-çocuk olacakları güne kadar sürdürecekleri dönem mi?"

"...Death'ın lümpen müzik olduğunu ve rock kültürü ile yakından uzaktan ilgisi olmadığını söyleyen Burak Erdem'in yıllardır tadına doyamadığımız üslubundan yediği salvo ile Kadıköy Akmar Pasajı'na sığınmaya çalışırken, heavy metali abartıyla pompalayan ve kendilerini underground dergi sanan ancak agresiv ve teenager saflığında-amiyaz-sahiplerinin izinleri doğrultusunda Blue Jean dışında heryere, kişi ve kişilere çatan yayının elemanlarına rastlayıp 'kurtar beni' demesi kadar acıklı olmasa da Blues siyah ya da mavi bir hoşgörü çağrısıdırbelki?"

İLAN: AZRAİL SEN ALMANYA'DA ÖLDÜRÜRSÜN!

Malumunuz geçen ay Stüdyo İmge adlı müzik dergisi tüzünce bir aradan sonra yeniden neşriyata başlamış, müzik basınımız bir yayın daha kazanmasa vesilesiyle bizleri de orgazma ulaştırmasa da sevindirmişti. Öncelikle yayın hayatında başarılar vs vs. Gelelim sadede. Daha çok sayılar diye mazur görüp es geçecek halimiz yoktu ya. Dergimin hatırımda olmayan ve şu an yerimden kalkmaya hevesim olmadığım için öğrenemeyip sizlere de bakın da gülün diye söyleyemeyeceğim bir sahifesinde "Guitar Hero" başlıklı mevzuu mevcut. Sahifede muhtelif fotolar da mevcut, bir miktar yazı da birlikte. Fotolardan birinin altında "Van Halen" yazıyor (Tıpkı rap'le ilgili yazıda Public Enemy yazdığı gibi). (Ya, şimdi suçum ahval oldu kalama bu herifler bunları böyle yazıyor acep nasıl okuyorlar?) Geçin efendim geçtim. Dizkı hatasıdır. Mesele fotoda her kimse işte, Van Halen'ın olmayıp bizim Van Halen solisti Sammy Hagar'ın sırtının Eddie Van Halen'de kenardan gözünün bir kısmıyla fotoya işmak etmekle işin içinç taraf, pehlivan tefrikası gibi yazıda sürekli Eddie'den bahsedilirken Sammy'nin Ssi geçmiyor. Tamam dostlar, Sammy de gitar çalar ama eğer Van Halen'den ve gitarlardan sözediyorsanız bari Eddie Van Halen'ın suretini neşreyleyin... Bu ayıktır kadder!

KST 4 de sonuçlandı beyler. Sıkı durun işte cevaplar ve kazananlar

1- Iron Maiden, Killers, The Number of the beast, Piece of Mind, Powerslave, Somewhere in Time, Seventh son of a seventh son, No prayer for the dying ve soruya dahil olmayan Fear of the Dark

2- Napalm Death

3- Hakan "Hacki" Onuk

4- Exodus

5- Gates To Purgatory, Branded and Exiled, Under Jolly Roger, Ready for Boarding, Port Royal, Death or Glory, Blazon Stone ve The First Years albümlerinden herhangi üçü

***LANETH* SWEAT-SHİRTÜ KAZANAN**

Hande Ferhan KIRŞEHİR

5 ADET *PENTAGRAM* T-SHİRTÜ KAZANANLAR:

Alp Kuzumanlar İSTANBUL, Okan Yılmaz ADANA, Ersoy Erenözmir, F.Baturay Altınok/ESKİŞEHİR,Fazıl Karabaş ANKARA

3 ADET KOLYE KAZANANLAR:

Güray Topaç İSTANBUL, Tamer Carpotar MALATYA, Yücel Arıkan İSTANBUL

Bu aykı bulmacamız oldukça kolay olacak. Heyecanlanmayın ve iyi düşünerek cevap verin. Hazırsanız başlayalım.

1- BBC'de "Böyle bir müzik türü de var, gözardı edilemez," diyerek ekrana çıkarılan ilk İngiliz Grindcore grubu?

2- Kreator'ın çıkarttığı tüm albümleri sırasıyla sayabilir misiniz?

3- Schmier'in Destruction'dan ayrıldıktan sonra kurduğu grubun ve yaptığı albümün adı?

4- Venom'un uzun süre kamuoyunda konuşulan ve tersten çalındığında şeytanı mesajlar olduğu iddia edilen albümünün adı?

5- Eski death metal grubu Warrant'ın ilk ve tek albümünün adı?(Şimdiki Warrant değil)

Bilenler arasında yapılacak çekilişle 1 kişiye Laneth t-shirtü, 3 kişiye Laneth'in 3 sayısı ve 5 kişiye de kolye hediye edilecektir. Zarfların üzerine KST Bulmaca 6 yazmanız menfaatiniz icabıdır.

Tekrar ve tekrar ve tekrar laneth ossun!
(Ossun mu, ossuunnn!!)
Selam kızlar.
İnanılmaz derecede sıkıntılı bir ay geçirdim. Neyse bunlar bana ait sıkıntılar ve bırakalım bende kalsınlar. Bir arkadaşımla bundan uzunca süre evvel, bir örgüt kurmayı tasarlamıştık. Bu örgütün adı "N.Y.E." olacaktı. Amacımız toplum denen hıyarlar ordusunun birey denen hıyarlarına "N ye"yle başlayan sorular sormaktı. Örnek vermek gerekirse kötü bir yazara "Niye hala yazıyorsun kardeşim? Bak sen de görüyorsun ki beceremiyorsun bu işi" demek veya kötü müzik yapan bir topluluğa "Niye siz kabızmallık yapmıyorsunuz? Bu hepımız için daha hayırlı" şeklinde uyarıda bulunmaktı amacımız. Tabii daha geniş kapsamlı eylemlerimiz de olacaktı. "Ey İstanbul kentlinin içine sıçanlar;
Niye yere sümkürüyor, tükürüyor, işiyor ve dahı sıçıyorsunuz?..." diye başlayıp süren ve şikayetlerimizi ilettiğimiz metinler hazırlayabilirdik. Bu örgüt, örgütlen de kurumları da, sistemi de herhangi bir insanın yanısıra çok üstü bir kişiyi de sorgulayabilecekti. Eylemlerimizin ilk denekleri biz olmuştuk. Kah birbirimize, kah kendi kendimize "Niye"yle başlayan ve rahatsız ıkverici sorular sormaya başladık. Sonuç; -dürüst olmak gerekiyor- hayal kırıklığıydı.Kendi kendimize veya birbirimize yeterince dürüst davranamıyor davranamıyorduk. Yanıtlarımızda sürekli bir kaçamak havası bulunuyordu.
Örneğin bunca karamsar bir insanken, umutları ve hayata bağlantı noktaları iyice örselenmiş bir ademoğluyken, niçin hala yaşama yolunu seçiyorduk? Ani hain tasalarının renkliliği gözler kamaştırabilecek bu iki iyi dost; ölümle ilgili soruların
Kendime sorduğum ve yanıtladığım bir soru, arkadaşımdan gelince farklı yanıtlar da verebiliyordum. Bu her zaman için geçerli değildi elbette. Ama arada sırada da olsa böyle davranmak midemi bulandırıyordu. Dürüst ve istediği gibi bir hayatı
bu "NIYE" örgüt aşamasına ulaşmadıysa da ikimiz için de bir tür terapi metodu olarak bakı kaldı. Bu terapi metodu elbette akşam yatağa uzanıp "Bugün Allah için ne yaptın?" sorusu gibi kendikendine anlamsız sorular sormak değildi. Yaşamaya dair günlük hayatın yanısıra toplumla paylaşmak zorunda kaldığımız
istersenız denersenız benim Lanetlı kızlarım. Size şimdilik başkaca bir lafım yok.
Kerım mezun oldu sonunda, Süreyya hep katamda dikildi,
patlatıyor. Bana anlattıklarını gerçekleştirdiğinde, gerçekten çok
işte. News'u güzel hazırlıyor, yazıları da beni güldürüyor. Yeni açılan Kemancı'ya çok üzüldüğümsöylenemez. Ama nadir de olsa uğruyorum. Tipler orada ya işte, onları görecem ya...
Nelerle uğraşıyoruz yahu. İstanbul Festivali'nin başlaması hoşuma gidiyor. Dalgıç Kadir ve Figüran Ali'yle derin bir muhabbet farklı bir frekansla seyretmekte. Belki size yazarım onları bir gün. Hayatım da uzun süreden beri hoşbirşey oldu. Onu da söylemem gerekmiyor zaten(TAMAM).
Kent FM'dek, arkadaşlara selam; "Lütfen iyi birşeyler yapın Kolay gelsin"
Dead Kennedys, Velvet Underground, The Pogues, Lajne
Benet okundular. Alkol, tütün, ömür vs. tüketildi. Bunlar sizi hiç ilgilendirmedi.
Farkındayım kızlar. harbiden farkındayım. Ama "NIYE" ilgilendirmedi farkındayım.
Gelecek ay sizi Lanetlı kızlarıma hoş bir sürpriz yapmak istiyorum. Ama kafamda bir plan yok. Belki olur, belki olmaz. Siz işinize bakın e mi?
...irşey bir başka şeyden kaçış sanki."
(Bir evin kapısından alınmıştır.)

Maruz MUŞKUL

BANDAJ BIRARAYA GELSİN!
Selam
Aslında bu ay yazıcak çok ciddi bişeylerim vardı. Ama gelin görün ki, haziran sıcağının etkisiyle hergün 'yarın yazarım' diye diye bugüne yumurtlanın Çağlan'ın kıçına dayandığı sabahlamamızın kaçınılmaz olduğu şu saatte yani gecenin 25:30'una geldim. Ve ne ilginçtir ki (adını ben ilginçlik olarak yumuşattım, aslında keklik...) kaç gündür yazmaya üşendiğim konularımın önemli bir bölümünü unuttum. Dilimin ucunda filan dili yani, resmen unuttum. Neyse denizde kum, bende konu.
Benim şu yandaki pına kırıkı Maruz gibi dünyanın bütün asilerini anarcholarını birleştirip total ayaklanma çıkartmak ve hayatın anlamını bulup euroka euroka diye bağırarak sifonu bile çekmeyi unutup tuvaletten çıkmak gibi bir ütopyam da, endişem de yok. Hele hele yine Maruz gibi 'ne?', 'ha?', 'neyi?', 'niye?', 'neden?' 'nasıl yani?', 'pardon tek bilet mi, çift ...n naapıyo?', 'Bi kere verir mi?' (Yanı Çağlan dili, başkası için.), dünya ne tarafa dönüyo?', 'ebeni ...kum mi?', '2 kere 2 kaç?' gibi sorulara yanıt bulmaya hiç mi hiç niyetim yok. Keko hayatın anlamını bulucan da başın göğe mi erecek? Yaşa işte. Sonra bigün çıkar gelirler, 'Sen çok fazla şey biliyosun' diye yutturlar... Hoş ben yaşamıyorum da ama soruşturmuyorum da, gerekmiyor da. (Da Da Da'yı hatırlıyonuz mu? Ne güzel şarkıydı...) Gerekmiyor çünkü yaşamın anlamını çözsem bile en azından kendime ait olanı ya da olması gerektiği halde olmayan bölümünün bile- dizginleri elimde olmadığı ve gerçek dizginlerin Vahşi Batı'nın doğusundaki birkaç merkez ve onlarla aynın bokuyla oynadığı gibi oynayan tüfek şapkalı uzun sakallı efendilerinin elinde olduğu için sındım. Aramıyorum, araştırmıyorum, neye yarayacak? Şimdi ben ne demek istedim bu Ceyhunsiyle cümlede? Açık bişey söyliim, şu anda geri dönüp bir okudum da, hiç bi bok anlamadığım gibi size anlatamamak istediğim şey istediğimden daha çok anlatamamışım... Sıkıntıdan Zaten anlasanız da dünyanın kurulu düzeni siz anladınız diye değişecek değil. Yeterince saçmaladığıma kanaat getirdim gecenin 26 küsürüncü saatinde. Ve diyorum ki geyiğe son sadece gelim.
Beni tanıyan tanır, Dr. Skull'a tapar'm. (Bi de Queen'e ama onun şimdi yazacaklarımla ilgisi yok.) Ve benim ki 'Dr. Skull bu ülkenin en iyisidir' Bu fikrimde-yorumumda (yanı YAĞMDA dili gerzekleri) (Onlar kendilerini bilir, asla seni kastetmiyorum Tarkan İ. Eleştiri aynı şey, maksatlı karalama apayrı...) herhangi bir değişiklik yok. Ama sanıyorum 'en iyilerinden biridir' demem gerekirdi. Bunun nedenlerinden birini Pentagram'ın 'Trail Blazer'ı çıktığında anlayacaksınız. En en en önemli nedenine gelinceee, baştan beri laf getirmek istediğim şey işte BANDAJ!
Doğrusu Bursalı beşliyle dağılmadan önce son röportaj yapma şerefine bile şeyolmama karşın herkesin'öve öve bitiremediği parçalarını dinleyememiş, konserlerini izleyememiştim. Ama her birinin virtüöz olduğunu filan duymuştum. Nisan'da Maruz'la çıktığımızAnkara turnesi sırasında Volvox Şebnem, her daim vokalist sıkıntısıyaşayan Bandaj'a solistlik yaptığı tek konseri dinemeli de, gençlerin ne olduklarını anladım. (Yazmak, Nisan'dan beri ancak kısmet oldu...) Şöyle söyleyeyim, Bandaj'ın tek bir parça bile kaydetmeden dağılmış olması Türk rock'unun en büyük kayıplarından biridir. Eğer bugün cebine üç kuruş koyan bazı insancıklar bile kaset yapıyorsa Bandaj zamanında CD çıkarılmalıymış. Yaz pehlivan tefrikasına dönmek üzere, kısa kesicem. Ben derim ki, Bandaj yeniden biraraya gelsinn. Ben beğendim diye değil, bu ülkede de babalar olduğunun gösterilmesi için. Şimdi kampanya filan başlatsam, biliyorum bi boka yaramaz, iki imzayla da hiç bi halt olmaz. Ama ben gene de derim ki: BANDAJ BİRARAYA GELSİN! Nasıl olur bilemem, ama olursa harbiden iyi olur. Üstelik bu limited piyasada en büyük pastalardan birini de Bandaj'ın olur. Hadi bu işe de bi el atalım Bursalı okuyucularımız, kontağı sıkı kurun, her türlü destekle arkanızdayız...
İYİLER: BJK, BANDAJ, Yeni Kemancı, Göko, Aysın, Çöpçüler, Erkin'in bestesi olmamasına karşın, N'olcak ki, Dönence de Barış'ın dili)
KÖTÜLER: Kerım (Derginin delisi), Maruz, Çağlan...
ZEYNEP ve ÖZLEM: aramıza hoşgeldiniz, şeref verdiniz. Dikkat, bu satırlar gecenin köründe (gece kör olur mu lan? ya şaşı?) yazılmış olup beyinlerde tahribat yapma olasılığıyüksektir. Ona göre!
BANDAJ BİRARAYA, RUMBLE MILITIA DA TÜRKİYE'YE GELSİN

Süreyya İZGİ

UGLY KID JOE

Özlem KUMRULAR

Siz zalim Neron'u bilir misiniz? Ben, canı çektikçe insanları arenaya atıp, onların boğalar tarafından atomlarına ayrılmasını büyük bir zevkle seyreden bu zat-ı muhteremi, hep eleştiri yapmak için eleştiren, sonra da zavallıların bu eleştirilerle cebelleşmesine seyirci kalan efeman ara benzetirim. Efendim, biz de eleştiri yaparız ama "ne nedir, ne değildir?" sorularına doyurucu cevaplar bulmadan kazana atlamayız. Hem biz "yıkmak" için değil, "yapmak" için eleştiririz. Ugly Kid Joe'yu arenaya atanlar da onları öncelikle kolej futbol partilerinde çalan aptal bir parti grubu ve Kaliforniya sahillerinin sörf ve seksini simgeleyen çizgi film kahramanları olduklarını söylüyorlar. Grubun, kitleye "Sahil parti grubu" olarak tanıtılmışolması çok kötü. Tabii, bu iddiaların doğru ya da yanlış olması onları 1 milyon satan "Everything About You" adlı 45'liklerinin

Showaddywaddy'i andırmasını engelemiyor. Basçı Cordell Crockett, Showaddywaddy'nin 70'lerin 20 hit parçasına imzasını attıktan sonra sesi soluğu çıkmayan parti gruplarından biri olduğunu öğrenince küplere biniyor ve " nsanlar bu parçayı duyunca bizi hemen aşağılayıp önemsiz grup damgası vuruyorlar. Demek istediğiniz buysa, emin olabilirsiniz ki hiç umrumuzda değil. Zaten bu çalışmayı yaparken 1 milyon satacağını aklımızın ucundan bile geçirmiyorduk. Ugly Kid Joe'nun gerçek niteliğini öğrenmek istiyorsanız, bize kendimizi ispatlamak için zaman verin," diyor.

Alışılagelmiş bir durumdur, Amerikan sahil grupları gelirler(Tuff, Kix, Danger Danger ...) ve giderler (Faster Pussycat , Mötley Crue, Kiss ...) Bu batı sahili gruplarından ne çok var değil mi?

Batı sahilinde , seksin önemsenmemesinden gurur duyan ve taşranın alkolik ayak takımı olduğunu öne süren fazla meta grubu yoktur Bu değersiz bir şey mi? Cordell tartışmaya gerek duymuyor bile. " Kesinlikle eğlendiriciyiz. Şaka yapmayı seven bir grubuz ve Klaus da bunu çok güzel yazıya döküyor doğrusu. Daha çok, müziğin hatırı için müzik yapıyoruz" diyor, (Bu laf ın üzerine ne desem boş. Jim Morrison bile böyle bir iddiada bulunmamıştı. Olsun , siz bu kısmı hiç okumamış gibi davranın) ve devam ediyor " İlgilendiğim sürece garajdan şarkılar yazmaya devam edeceğiz 12 yaşımdan beri sıkı bir şekilde bas çalışıyorum, şimdi 27 yaşındayım ve bu 'parti grubu' imajına daha fazla dayanabileceğimi sanmıyorum. Biz boş kafalı aptal insanların düşündüğü tipten bir grup değiliz".

Grubun çizgisini göstermek için Crockett,Ugly Kid Joe'nun halka sunulan albümünden bahsediyor.Kayıtlar kuzey Hollywood 'da gerçekleştirilmiş ve basçının iddiasına göre daha " dinamik " mış. "E.P' den çok farklı 'Goddamn Devil' ve 'Mr Record Man' gibi birşey ama sonuçta daha olgun bir yapıt.Olgunlaştık yani anlıyor musunuz ?" Hakarete hiç gelemiyorlar doğrusu.Onlar için en büyük hakaret isimlerinin " Pretty Boy Floyd " dan arak olduğunun ve en az Trixter kadar sert olduklarının söylenmesi imış. Ozzy/Motörhead turnesinde gerçekleşen bir canlı röportajla Jim Fitidult tarafından "sahil kasabası bar grubu" olarak nitelendirilmelerine ise " herşey geride kaldı gün geçtikçe olgunlaşıyoruz.Gerçekten hepimiz çok iyi çalabiliriz.Cehennemden gelen bir vokalistimiz var." cevabını yapıştırıyorlarŞarkıların içocukça olduğunu ileri süren zata da "bunu söyleyen delikanlı cappucino'suna geri dönse iyi eder. Herkes gösterinin bizim açımızdan iyi olduğunu söylerken o nereden geldi. hala anlamış değiliz" diyorlar

Bu musikişinasların gayet sportmen olduklarını albümün iç kapağında giydikleri şortlardan anlaşılıyor.Bütün bunların yanında, kendilerini sıkı korumaya aldıklarını da söylemeden geçemeyeceğim. Hem de dört bir yandan. Bunun nedeni de kızların kendilerini hamile bırakıp kaçmalarıymış.Prezervatif patlattıklarının doğru olup olmadığı konusunda ise " kesinlikle doğru!' Everything About You' nun çekimi sırasında prezervatifleri su ve kumla doldurup kameramanların üstüne attık." Gerçi siz benden yorum yapmamı istemeyeceksiniz ama ben bu vokalin bayatlamış bir çocuk oyunu olduğunu söylemeden geçemeyeceğim.Her neyse , gelelim ilk homoseksüel tecrübelerinize" Tam anlamıyla sıfır. Henüz o tazdan geçmedim.İlk kahramanım Stanley Clarke dı . İnsanlar bunu garipseyebilir ama biz grup olarak nüfusumuzu kullanmayı tercih ediyoruz müzikal nüfusumuzu." Çok da alçak gönüllüler doğrusu. " Bu Warrant'ın çıplak kızlarla resimlerini yumruklayan çocuklara benziyor.Oysa biz Trixter veya Nelson gibi bir metal grubu görünümü altına girmek istemiyoruz.Kim takar onları! "

En çok nerede sıkılıyorlarmışbiliyor musunuz? " Kesinlikle sahnede. Aslında benim açımdan o kadar kötü değil,çünkü ben basımın arkasına saklanabiliyorum.Bazen orada yapayalnız oluyorsunuz ve kızlar gözünüzün önünde soyunmaya başlıyor.Bakmazsanız göremezsiniz tabii.". "Ben de kütüphane de sıkılırım.Milli coğrafya kütüphanesinin ortasında olurmak ne iğrenç bir duygu" Bu arada ben bu çocukları kütüphanede sıkı mayıbaşardıkları için tebrik ediyorum. Crockett polisi kanın bir kısır döngü olduğunu ,en azından onun öyle düşündüğünü söylüyor "Biz Rock'n Roll' un Andrew Dice Clay 'i olmaya çalışmıyoruz. Biz aydın insanlar için müzik yapmak istiyoruz.Zaten bir müzisyenin istediği de müzik yoluyla iletişim kurmaktır. Politikadan bahsetmek hiç birşeyi çözmez. " Bu goruş onları her ne kadar sağır yapsa da,sonuçta kendi felsefeleri bizi hiç ilgilendirmez.Suya sabuna dokunmadıkları için onları suçlamaya da hakkımız yok. Ya bu işin böyle hal edileceğini çok iyi ispat layan Sun Yutsen' in varlığını inkar ediyorlar Ya da yeni dunya karasında yaşadıkları halde King Philip'in Pilgrim müzesinde ki kellesini görmeye gilmemişler
Belki de Ugly Kid Joe cehennemin köşesindeki en lanetlenmiş grup ! İlginç yapıtları bir milyon satıyor.Kendi deyişleri ile " metalin kurtarıcısı"değiller. Bir şeyler ortaya koyarken böyle bir iddia da bulunmamaları çok güzel kanımca.İçinde yüzdükleri okyanusun derinliğinin farkındalar ve hiçbir şekilde hak iddia etmiyorlar

RED

Yazı ve Fotoğraf: Çağlan TEKİL

Red ile hem ev, hem de studyo olarak kullandıkları bir mekanda görüştük. Herkese nasip olmayan bir stüdyolar olduğu için birhayli şanslı görüyorlar kendilerini. Red, vokalde Tolga Tarakçıoğlu, basta Murat Tükenmez, gitarda Yaşar Can Atakan ve davulda Cihangir Bıyıkoğlu'ndan kurulu. Kendilerini tür olarak progressive/power metal kategorisine sokuyorlar. Tolga söyleşi boyunca evli olduğunu her fırsatta belirtiyor. Baştan beri kafaya alındığını sanmama rağmen evlilik cüzdanını görünce inanmak zorunda kalıyorum. Ama yılmıyorum ve soru bombardımanıma nasıl kurduklarını sorarak başlıyorum. Tolga lüneide bir müzik mağazasında çalışırken,Can ve grubun eski elemanlarından Kenan ile tanışmış(Pars değil). Daha sonra Soner'e davulu, İker'e bası vermişler. Haziran ayında İker ve Tolga gruptan ayrılmış(E,ben kimle konuştum peki?). Eylül'de ise Murat gruba girmiş. Topluluktaki vokalist açığını uzun süre yamayamayan Red, Şubat ayına kadar böyle idare etmek zorunda kalmış. Sonra çeşitli sorunlar nedeniyle Kenan da gruptan ayrılmış. Kara kara düşünen Can ve Murat, Tolga'nın geri gelmesini istemişler(Tamam doğru adamla görüşmüşüm). Son olarak Cihangir aralarına katılmış.
Topluluğun isminin nereden geldiğini de sordum. "Grubun ilk adı Rotten Dreams'ti. İsmin kısa ve akılda kalıcı olması gerektiği düşünüldü. İsteyen reddetmek, isteyen kırmızı anlamında kullanabilir." diye cevap verdiler. Şarkı sözlerine ve soundlarına değindim. "Soundumuzun artı melodik bir yapısı yok, Power, yani olabildiğince melodik bir yapıya sahip. Sözlerimiz ise sosyal konular üstüne. Dünya sorunlarına dayalı. Kişisel şeyler yok, 'Yandım Allah'lar hiç yok. sadece sosyal konular var. Sosyal konuları işlerken bazı felsefik terimler de kullanıyoruz. Yani olaylar farklı boyutlarda, imgelerle anlatılmış. Mesaj vermek istiyoruz. Ayrıca herşeye karşıyız,'herşeye karşıyız' diyenlere de karşıyız. Yani çelişkilerle dolu dünyayı ikinci kez çelişkilerle dolduruyoruz," dediler. Şimdiye kadar tek konsere çıkmışlar. "Yapacağımız şey iyi birşey olmalı. Tanınmak amacıyla yapılan her konser iyi değildir. Çıkınca tam çıkmak lazım. Seçici davranıyoruz, her teklife atlamıyoruz. Yakında bir Türkiye turnesine çıkacağız." diyor grubun menajeri Ali Köksal.
Red, verdiği tek konserle değil,geçtiğimiz günlerde çıkardığı "Future We Saw" adlı demoyla adını duyurdu. Özenle hazırlanmış bir kapak ve 7 şarkıyla bezeli demoyla şansını Avrupa ve Amerika'da denemeyi düşünüyor grup. Hatta muhtemel bir Amerika turnesi bile varmış ufukta. Türkiye'deki sağlam grup potansiyelinin yurtdışında duyurulmasından yanalar. Ne diyim, Hayırlısı ne ise,o olsun ..

KONSER

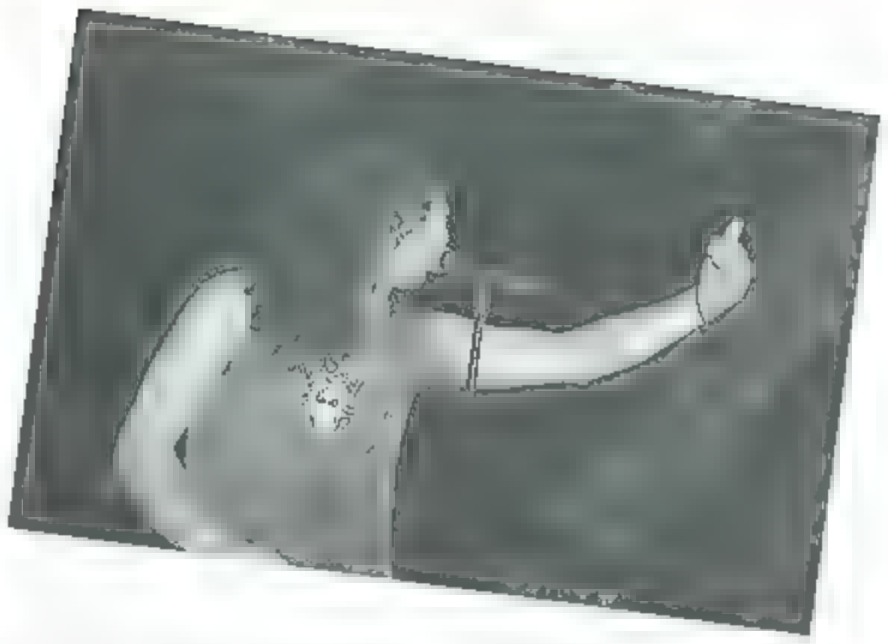

We wanna drink some beer, we wanna drink some whisky..
Ha hö ne, konser bitti mi? Olamaz ben hala konser heyecanını, coşkusunu yaşıyorum. Mutluluktan uçuyorum. En sevdiğim Alman speedçilerinden Tankard'ın Istanbulda konser verdiklerine hala inanamıyorum. Bu rüyayı başından itibaren anlatayım. 12 Haziran gecesi Çağlan, Aysın ve ben organizatörlerle grubu karşılamaya gittik gecenın 01'inde. Tabii ki Turk basınından herzamankı gibi sadece biz ordaydık. Tankard'ın uçağı, yoğun bayram trafiği nedeniyle epey rötar yaptı ve gümrükten çıkmaları 05 00'i buldu. Tam adlarına yakışır biçimde hepsi zıl zurnaydı. 5 kişilik grupla birlikte aynı zamanda Metal Hammer ve Rock Art dergilerinin unlü yazarı olan menejerleri Buffo ve üç roady de gelmişti. Otobüsün gelmesini beklerkene grubun yakışıklı solisti Gerre, Aysın la muhabbeti kurdu (!!!) Ben de bunu fırsat bilip herife "Welcome mister, Turkish kebap, raki..." falan gibi banal laflar etmedim Dergimizden bahsedip kendilerine 3 gün boyunca eşlik edeceğimizi söyledim. Otobüsle otele kadar süren yolculuğumuz epey olaylı geçti. Grubun teknisyeni aşırı sarhoştu ve çok sorun çıkarttı. Kendi aralarında çok sert tartışmalar başlayınca otobüs otobanın ortasında durdu. Herifi aşağı indirip biraz tartakladılar Sarhoşlar üzerinde dayanılmaz bir çekiciliğim vardır. Ne zaman bir grup içersinde bir sarhoş varsa onca insan arasında gelip bana bulaşır. Bu seferde öyle oldu ve bir otobüs insanın içinden gelip bana sarktı. Zor kurtuldum elinden.
13 Haziran Cumartesi grubun imza günüydü. Eve sabah 06 00'da gelip 13.00'deki imza gününe kadar birkaç saat bizim evde kestirdik. Bu arada grup otelde de olay çıkartmayı ihmal etmemiş ve bir camı aşağı indirmiş Bugünle birlikte tam üç gecedir sabahladığımızdan çok yorgunduk Nasıl olsa Tankard sabah ölse öğleden önce ayılamaz diyerek rahat rahat Bakırköy'deki Stüdyo Burak'a gittik. O da ne? Tankard çoktan imza dağıtmaya başlamıştı bile. Sanki birkaç saat önce vıskıyi su gibi içen, biraları birbiri ardına diken herifler bunlar değildi. Crew'larını otelde bırakıp gayet neşeli biçimde Cengız Ağabey'ın ikram ettiği bira ve çerezleri götürüp imza dağıtıyorlardı. Fanlar, Stüdyo Burak'ın içini ve çevresini tıka basa doldurmuştu. Ben de bir Tankard fanı olarak yanımda getirdiğim CD lerimi imzalattım Işin komik tarafı, çevre esnafın "metalci" (!) kesilip Tankard'la fotoğraf çektırmek için birbirleriyle yarışmalarıydı. Yine sarhoş olan Tankard'la birlikte minibüse atlayıp Kadıköy'deki imza gününe gittik. Herifler paso sarhoş gezdiklerinden sırf geyik muhabbeti yapıyorlardı. Yol boyunca da çocuklar gibi "Kebap isteriz" diye tutturdular. Bi tokat patlatıp "alın size beş kardeş kokoreçler" demek geldı içimden. ama dedim ya, herifler sarhoş, çevre yolu üzerinde döner satılmadığınıda anlatamıyorsun
Kadıköy'e gelince tensiem sorun çıkarttı ve üzülerek eve dönmek zorunda kaldım. Çağlan ve Aysın grubu burada da yalnız bırakmadılar.
Konser günü 12'00'de Bostancı Gösteri Merkezi'ne gittik. Profesyonel bir grup ile amatör olanının arasındaki farklardan biri crew olayıdır Tankard elemanlarından hiçbiri o saatte salona gelmemişti. Onların yerine crewları tum aletleri kurup, hazırlıkları yaptılar.
Konserin bayrama rastlaması nedeniyle seyirci beklenenden daha azdı. 500 civarındaki seyirci Gösteri Merkezini doldurmaya yetmedi
Athena konsere kısa bir intronun ardından "Clozetrophobia" ile iyi bir giriş yaptı. Sahne önünde durup konseri sakın sakin izleyenler Çağlan'la benim tışmem sonucu kendilerine geldiler. Ortalık karıştı; pogo ve headbang yapılmaya başlandı. İkinci parça demoyla aynı adı taşıyan "Horror Dimensions" idi. Tahminlerimin çok üstünde bir performans sergileyen Athena, gelecek için ümit vaadediyor. "Eternity", "Metal Force", "Screamble to High", "Unknown Murders","Dark Grave" ve "Punished Society" parçalarını birbiri ardına döşediler. Son olarak Manowar'dan "Hail and Kill"in başarılı cover

versiyonunu dinledik. Bu parçanın vokalini grubun bundan sonra vokalını üstlenecek olan Ferit Tunçer yaptı. Bir ik. parça daha az çalsalardı daha iyi olurdu. Ama ondan önemlisi bence son parçayı kendi bestelerinden çalmalıydılar.
Bir süre sonra Tankard sahneye baba bir çıkış yapıp "Dancing on your Grave" ile başladı. Şu ana kadar İstanbul'da gördüğümüz en profesyonel grup Tankard dı. Gayet güzel ses duzeni, ışık tertibatı ve dumanlar eşliğinde tüm albumlerinden en baba şarkılarını seslendirdiler. Sanki kasetten dinliyormuşcasına başarılı yorumun yanısıra mukemmel bir sahne hakimiyeti vardı grubun. "Maniac Forces", "Space Beer", "Don't Panic" adlı, Tankard fanlarının yakından tanıdığı parçaların yanısıra grup, yeni albümleri "Stone Cold Sober"dan da çaldı ve bu parçayla konseri bitirdi.
Konser sırasında solist Gerre bir saniye bile yerinde durmadı hatta bir kutu birayı da kafasından aşağı dökmeyi ihmal etmedi. Tankard sahneden inince seyirci "Empty Tankard" diye tempo tuttular. Beklenen gerçekleşti ve grup sahneye dönerek en sevdiğim 3 parçasını seslendirmeye "Chemical Invasion" ile başladı. Ardından Gang Green'den "Alcohol"u icra ettiler. Son olarak seyircinin istek parçası-ki Tankard da bunun Axel'ın en başarılı bestelerinden biri olduğunu belirtti- "Empty Tankard"ı dinledik. Gitarist Andy ve davulcu Arnulf bu parçada enstrumanlarını roody'lerine bırakarak hem onlara bir jest yaptılar, hem de sahnede güzel bir show sergilediler.
Seyirci tüm konser boyunca müthiş coşlu, tepindi ve eğlendi. Tek can sıkan nokta bugün için özel olarak Gülhane Parkı'ndan ve dağlardan toplanıp getirilmiş olan ayı güvenlik görevlileriydi. Bu orospu çocukları konser boyunca sahne önünde durup sürekli seyirciyi itip kaktılar. Hayatlarında arabesk konserinden başka etkinlik görmemiş bıyıklı, kıllı herıflerin zeka seviyeleri tek hücreli amip ve semenderlere eşitti. Arasıra çıkan kavgaların sorumluları, güvenliği sağlamak için değil, seyirciyi tartaklamak, dövmek için gelen bu köpek sürüsüdür. Neyse ama kesinlikle eğlenmemizi ve coşmamızı tüm çabalarına rağmen engelleyemediler.
Konser dağıldıktan sonra seyirciler ile Bostancı çevresi maganda gençliği arasında çıkan kavgalr oldukça önemliydi. Kendi aşşağılık kompleksleri içinde boğulan, herşeye gıcık kapmayı görev sayan bu çevrenin "delikanlıları" konser çıkışını ellerinde sopalarla beklediler. Bostancının ortasında resmen 100 kişilik bir meydan dövüşü oldu. Tabi bu sadece bizim gördüklerimiz, kımbılır ara sokaklar ne meydan muharabelerine sahne olmuştur. Olaylar birçok polis minibüsünün gelmesiyle son buldu. Bayram tatilini konsere tercih edenler ve dedikodulara uyup gelmeyenler çok şey kaçırdı doğrusu. Üstüm başım darmadağın, muhtelif yerlerim çizilmiş, morarmış, bir şekilde eve dönerken içimde büyük bir mutluluk, dudaklarımda Tankard'ın sözleri vardı: I can't live without it: Alcohol... L

CRISIS

Röportaj: Beyza YAZICIOĞLU

Kurulduktan sonra epey eleman, alet, para sıkıntısı çeken Crisis, sonuçta bass'ta Özgur Özbek, gitarda Caner Tümay ve Özgur Lale, vokalde Özgür Demirtaş ile davulda Sertaç Durmaz'dan oluşan son haline gelmiş.

İlk başta tür rock'la heavy metal arası bişeylermiş. Elemanların Slayer'dan Pestilence'a, glam rock'tan power metal'e yayılan geniş bir yelpazede müzikler dinlemesi, yaptıkları türü etkilemiş. Şimdi daha sert ritme dayalı türde, death'e kaçan vokalin yanında aralarında kesin farklılıklar olmadığı ritm yapısı oluşmuş Çağlan'ın dediği gibi basit ama akıcı bir yapı. Fakat vokal zaman zaman yetersiz kalıyor. Grubun yeni kurulduğunu düşünürsek vokalin daha da gelişeceği kesin diyebiliriz. Crisis bu yapının dışına çıkmak, kaliteyi yükseltmek ve daha kompleks ritmler üzerine yoğunlaşmak istiyor. Özgür, "Vokal arkası ritmler daha az ritmsel olsun ki benim vokalime uysun." diyor. Eminim ki bu kafayla giderlerse istediklerini yapmamaları için hiçbir neden yok.

Neyse kaldığımız yerden devam edelim. Elemanlar tamamlanınca çalışma dönemi başlamış. Şubat'92'de başladıkları demoyu parasızlık nedeniyle taksit taksit kaydetmişler. Mart '92'de Panic ve Crestfall'la verdikleri ilk konserde hayli başarılı görünen grup üyeleri, bunu yaptıkları türe bağlıyor ve eğer anlaşılmaz bir tür yapsalardı ortada kalacaklarını (????) belirtiyor. Ankaralılar hatırlar, bu konserin en renkli kişilerinden biri de vokalist Özgur'dü. Önce kendisine "hop hop Özgür, top Özgür" diyenlere "Top sizin babanızdır" demiş ve çıkışta benzetilmiş konserin sonunda da seyircilerin üstüne atlamıştı.

Konserin ardından demoları "Beginning Of The Crisis"i çıkarttılar.

Kendilerini son olarak Graffitti'de Death Project'le izledik. İlkine göre daha başarılı geçen bu konserden sonra ellerine para geçmemiş ama "konserin getirdiği yükten" kurtulmuşlar. Bir daha Graffitti'de konser vermeyi düşünmüyorlarmış. Böylesine hızlı bir temponun ardından kendilerini ikinci demonun hazırlıklarına ve yeni parçalara vermiş Crisis elemanları.

Likleri yazan Özgür Demirtaş, şarkılarda güncel olan toplumsal konulara değindiklerini belirtiyor. Adaletin ters giden yönleri, savaş, devletin başındakilerin ölüm korkusu bunlardan bazıları. "Misfits"le ise Yüksel takımını anlatıyorlar. Yüksel'in Ankara'nın insan bahçesi olduğunu ancak son iki yılda metrekareye düşen maganda sayısının arttığını söylüyorlar.

Hazy Hill, Metalium, Crematorium ve Bulutsuzluk Özlemi'ni çok beğeniyorlarmış. Onlar da grupları arası dayanışmanın gerekliliğine inananlardan. Grupların birbirlerinin konserlerine gitmemelerinin yanlış buluyor, bu tür davranışlarla destek değil köstek olduklarını söylüyorlar. Örneğin Thapsus'un konser afişini gelip cart diye tam Crisis'in demo ilanının üzerine yapıştırması... Aynı grup (Thapsus) kendileriyle yaptığım röportajda "Basın seyirciler ve gruplar dayanışma içinde olmalıdır" demiş, fakat benim çektiğim fotoğrafları da benim adımı kullanmadan, benden habersiz ve izinsiz kullanmıştı. Bass'çı Özgür, "Biz burada düşman değiliz. Rekabet olmalıdır ama kavga haline dönüşmeden, dostça." diyor haklı olarak.

Crisis elemanlarının ortak görüşü, konserlerde eski coşkunun olmadığı şeklinde. "Şimdi konserlere gidince müziğin ne olduğu önemli değil, herkes azıyor. Orada önemli olan dinleyenlere ve bir de kendini müziğe kaptırarak kafa sallayanlara hitabetmek" diyor Özgür Lale.

Sertaç'ın gruba dahil olmasıyla hareketlenen Crisis elemanları hazır hızlanmışken Türkiye'yi halledip dışa açılmak istiyorlar ama önce Türkiye...

Umarım diledikleri gerçekleşir ve bize ilk demolarında olduğu gibi güzel parçalar dinletirler.

AUTOPSY

Zeynep AKYOL

Hiç "Nasıl daha kötü, kaba ve korkunç olabilirim" diye düşündünüz mü? Aslında buna pek gerek yok çünkü ünlü death grubu Autopsy'nin bütün elemanları herkes için en ince ayrıntılarına kadar düşünüyorlar. Ve sanırım, sadece düşünmekle kalmayıp uygulıyorlar da.

"Çocuklar, her şekilden, her yaştan ve her boydan çocukla dolu etraf. Allah'ın cezası böcekler. Hiçbir zaman bunlardan yapmayacağım" diyor davulcu/vokal Chris Reifert kafasıyla bir grup çocuğu göstererek. Bu noktada kafama bir soru takıldı. Aynı soru Kerrang muhabiri Mörat abimizin kafasına da takılmış olacak ki, küçükken onların da birer çocuk olduğunu hatırlatıp, o zamanki durumlarını sormuş. Gitarist Danny Corallos utangaç, şirin bir çocukmuş o zamanlar. Chris ise sevimli küçük bir velet miş. Tek yaramazlığı ve zevki, küçük tavşancıkların kafalarını uçurmakmış (Zevkli çocuk(!)). Bassist John Barohn ise doğarken bile şimdiki gibi kel ve dişsizmiş. Bu arada Chris'in nefret ettiği çocuklar tabii ki albümlerinin %90'ını satın alanlar değil. O daha bıcırıkları sevmiyor fakat yine de zevkten arasında Josh gibi onlarla yatmak yok.

Herneyse, Death'ın orijinal davulcusu Chris, Death'le oturup hıçbirşey yapmamaktansa Autopsy yapmaya karar vermiş. Aslında iyi de etmiş çünkü Autopsy'e çok şey vermiş ve hala da veriyor.

İsimse iyice ilginç. Chris bu ismin çıkmasında en büyük etkenin Quincey'in çok fazla seyretmeleri olduğunu söylüyor. "Daha önce başka isimlerimiz de vardı" diyor gitarist Eric Cutler. "Mesela bir hafta ığına Pestilence ve bir günlüğüne Resurrection olduk."

Yaptıkları müzik death metal. Konularıysa genellikle kan, kötülük ve dehşet. "Zaten grubun adı Autopsy. Daha ne hakkında yazabiliriz ki" diyo Chris. Politik mesaj ve saçma fikirler istemiyor ve yazmıyorlar. Özellikle bazı yeni şarkıların sözlerine dikkat edildiğinde fazla ciddi olmayan fakat oldukça karanlık konular işlendiği görülüyor. Yazacak korkunç şeyler kalmadığı zaman da oturup daha korkunç, daha kötü ve daha kaba şeyleri düşünüyorlar. "Birşeyler yazmalısın ve bu aşk olamaz" diyor Chris ve ekliyor: "Çevremdeki şeyler ve gerçekler hakkında söylemiyorum. Eminim ki çoğu insan yazdığım şeylen yapmıştır. Hep daha kaba olmaya çalışıyorum."

Devamlı kötülüklerden sözetmenin kariyerlerinde bir etki yapabileceğini düşünmüyorlar. Onlar bunun kendi işleri olduğunu ve eğer başa çıkamazlarsa kendileri için kötü olacağını düşünüyorlar.

Aslında günlük hayatta yaptıkları bazı şeyler de en az yazdıkları kadar korkunç ve iğrenç. Mesela Josh, bir sıçan öldürmüş ve onu yaktıktan sonra birinin ön kapısına asmış. Danny ise adamın birine 5 dolar verip bir sümüklü böceğin yarısını ısırıpağzında tutmasını istemiş ve daha neler neler...

Kısacası, tencere yuvarlanmış, kapağını bulmuş. Hepsi de birbirinden deli olan bu gençlerin yaptıkları müzik de en az onlar kadar sert ve hızlı. Bana inanmıyorsan bir de siz dinleyin...

METALLICA

Aysın ÖNEN

Aslında "Metal up your ass" olarak adlandırılması düşünülen debut "Kill'em All", hıçbır şeyın -ne coğrafik yer değişimlerinin, ne de anahtar adamlarını kaybetmenin- Metallica'yı yolundan döndüremeyeceğinin ılk işaretiydi. Albüm, yalnızca süregelen heavy metale kafa tutmakla kalmıyor, aynı zamanda bariz bir farkla da müzığın geleceğinin şekillenmesine katkıda bulunuyordu. Cliff gibi müzik eğitimi almış ve Joe Satriani'yle çalışmış olan Kirk de grubun yeni muzikal yapısına mükemmel uyum sağlamıştı Tabii ki, Metallica'nın melodi anlayışı Avrupa geleneğine uygun katışıksız gitar ağırlıklıydı.

Metallica albümden sonraki 9 aylık destek için turnelemekle geçirdi. Turneden sonra sırada yeni bir albüm olmalıydı, ve oldu da! Grup yeni albüm için teknisyen Flemming Rasmussen'le çalışmak üzere Lars'ın yuvası Kopenhag'a gıder. Sweet Silence Stüdyolarında ve orjinalinde Megaforce'dan çıkan "Ride the Lightning" 500 bin satınca, Elektra grubun üzerine atlar. Bu arada grup, Megaforce menajerliğinden de ayrılır. Q Prime menajerlığinden Cliff Burnstein ve Peter Mensch grubu listesine katmaya karar verdığında, şirketin elinde AC/DC, Scorpions ve Def Leppard gibi devler bulunuyordu. Böylece önce Q prime menajerliğiyle, sonra da Megaforce'la olan kontratlarını devralan Elektra ile anlaştı grup. Bu arada Avrupa'da Music For Nations'la anlaşmaları devam edıyordu Underground metalın kabul görmeye başladığının ılk sinyalleri geliyordu artık. Albüm,

50 hafta Billboard'da kaldı. '85'te yeniden kapandıkları Sweet Silence Stüdyolarından bu defa "Master of Puppets"la çıktı Metallica. Grubu, kendilerini izleyen sürüden ayıran özelliği de artık iyice belirmişti: İlerlemeyi içtenlikle

İsim:Jason Newsted
Doğum tarihi: 4 Mart 1963
Doğum yeri: Battle Creek, Michigan
Enstrüman: Bas gitar
Önceki grubu: Flotsam & Jetsam
En büyük müzikal başarısı: Metallica'da Cliff'in yerini almak için 39 basçıyı saf dışı etti.
Müzik dışı yetenekleri: Çekiçle arası iyi
Favori basçıları: Steve Harris, Geezer Butler, Cliff Burton
Etkilendikleri: Black Sabbath, Rush, Metallica, Tom Waits, Bob Marley
Favori içkisi: Jolt cola
Hobileri: Silah koleksiyonu ve dağ bisikleti kullanmak.

istemek! Öte yandan grup, şimşek riffleriyle kendilerini, Motörhead'den daha çok Diamond Head tarafında progressiv bir grup olarak görüyordu.
"Master of Puppets", birçok yönden önceki albümlerinden daha hard'dı. Bu defa sözler, dünyaya kendi dışlarından bakışlarını yansıtıyordu ve ortaya o zamana dek yazdıkları en canalıcı sözler çıkmıştı. Gerçi kesinlikle "Faşistlere Ölüm" diye birşeyler yeralmıyordu sözlerde, ama, ne demek istediklerini zekice ve yaratıcı bir şekilde gayet güzel anlatıyorlardı.
Albüm, Billboard'a Top 30'dan girdiğinde, artık Metallica'nın başarısı inkar edilemez olmuştu. Süregelen heavy metal kalıplarının dışına zıplayan ilk grup olarak görülüyorlardı. Yalnızca Amerika'da 1 milyonun üzerine çıkan albüm satışları, Lars'ın favorileri Def Leppard'la başabaş gider olmuştu. Üstelik Metallica ne bir single, ne de bir video yapmıştı.
Ozzy Osbourne'u destekledikleri Amerika turneleri '86 yazında Kansas'ta başlar. Herşey iyi, hoştur... taa ki kaykay canavarı James düşüp de bileğini kırana kadar! Gerçi, ondan sonra da değişen birşey olmaz ve tur güzel güzel devam eder. Hatta bu Amerika turnesini, grubun Avrupa'daki ilk headlining turnesi izler. Şansa bakın ki, hayatlarının en güzel günlerini yaşadıklarını düşündükleri sırada, başlarına hayatlarının belki de en berbat olayı gelir. 27 Eylül 1986'da turnenin İsviçre durağı olan Stockholm'den Kopenhag'a doğru yola çıkmışlarken buz tutan yolda kayıp hendeğe

yuvarlanan tur otobüsü, en baba basçı, büyük insan Cliff Burton'ın sonunu hazırlamıştı bile. Böyle olmasını kimse istemezdi ama olay ne kadar üzücü olursa olsun, Metallica'nın yolundan dönmesi de düşünülemezdi. Zaten Metallica'nın sözlüğünde de 'vazgeçmek' diye bir sözcük yoktu. Hemen bir basçı arayışına giriştiler. İkinci bir Cliff Burton bulamayacaklarının bilincindeydiler. Onun yerine asla kimseyi koyamayacaklarını düşünüyorlardı. Basçı almak için düzenledikleri seçmelere en tanınmışlarından adı bile duyulmamışlarına kadar kentin tüm gruplarının basçıları katıldı. Culprit'ten, Testament'ten, Vio-lence'dan, Laaz Rockit'ten, Primus'tan, Heather'dan, Blind Illusion'dan, Abattair'den gelen basçılar, katılan 40 adayın ancak akılda kalanları. "Master Of Puppets", "Damage Inc." ve "For Whom The Bell Tolls"la denenen adaylar arasında, Metallica'nın özellikle Armored Saint'ten Joey Vera'da gözü vardı. Ancak Armored Saint o günlerde kariyerinin en iyi albümünü çıkartmakta olduğu için o iş yattı. Ve sonuçta Metallica, 40 basçı arasında en iyinin Arizonalı Flotsam & Jetsam'dan Jason Newsted olduğuna karar verdi. Böylece en son eleman değişikliği 28 Ekim 1986'da gerçekleşmiş oldu. Jason, grupla ilk konserine Los Angeles'taki Country Club'ta çıktı. Sonra sırasıyla Japonya, Kanada mini turneleri geldi. Ve "Damage Inc." turnesi, 8 Şubat'ta Zwolle, Hollanda'da son buldu.

Gruba yine stüdyo kapıları gözüküyordu. Bu sefer değişiklik yapıp Yuppie, Marin Country'de bir stüdyoya kapandılar. Kapanmalarıyla bunun ne kadar yanlış bir seçim olduğunu anlamaları bir oldu. Nitekim bu stüdyo, müzik yapmaktansa mai tai (tropikal bir içki) yapmak için daha uygundu. Boş boş oturup birbirlerinin enstrümanlarını kurcalamaktan başka bir iş yapmadıklarını farkedince ilk işleri yeni bir stüdyo bulmak oldu. Bir garaj topluluğu, her zaman garaj topluluğudur! Onlar da hakkın yolunu bulup Lars'ın garajına kapandılar. Niye? Yoksa Lars'ın arabası mı bozulmuştu? L

GELECEK AY:
Garajda biri mi var?

NICK CAVE, QUEENSRYCHE, INSPIRAL CARPETS, DIMASOUR JR, SMASHING PUMPKINS, GORILLA BUSCUITS, FIREHOSE, PSYCHEDELIC FURS, RICHIE SAMBORA, FASTER PUSSYCAT, SHOTGUN MESSIAH, ALMIGHTY, MSG, SAGA, GRATEFUL DEAD, CHASTAIN, MOTHER LOVE BONE, BLUE AEROPLANES, BOMB EVERYTHING, TORA TORA, POISON IDEA, AGNOSTIC FRONT, ULTRAVOX, JESUS JONES, YAZOO, NINE INCH NAILS, LYNCH MOB, LILLIAN AXE, PAVEMENT, HOLE,FALL, VELVET UNDERGROUND, JOHN CALE, NEIL YOUNG, HOUSE OF LORDS, MASTERS OF REALITY, CELTIC FROST, HOLY MOSES, GLOVE, MÖTLEY CRÜE, AEROSMITH, TESTAMENT, HELLOWEEN, MORDRED, FLOTSAM AND JETSAM...
JIMI HENDRIX, JETHRO TULL, JEFFERSON AIRPLANE, TRAFFIC...
ve diğerleri...

Zihni/ TEŞVİKİYE
&KADIKÖY AKMAR PASAJI No:13
Tel:349 22 68

BURAK STÜDYO
T-SHIRT BİZİM İŞİMİZ

- ✪100 çeşit Heavy Metal t-shırt,
- ✪ 200 çesit esprili (Amerikan) t-shirt,
- ✪ Bandana,
- ✪ Kemer,
- ✪ Bileklik,
- ✪ Kolye,
- ✪ Patch,
- ✪ Şapka çeşitleri

VE...

- ✪ Atlet, rozet ve tüm aksesuarlar

KENDİ İMALATIMIZ...

TÜRKİYE'NİN HER YERİNDE SEÇKİN METAL SHOPLARDA BULABİLİRSİNİZ!

BURAK STÜDYO

ADRES: Halkçı sok. 11/2 P.T.T.Yanı
Bakırköy/ İSTANBUL
TEL VE FAX : 572 78 57 - 583 32 75

MONKEYS

"Şimdi orijinal T-Shirtler

MEGADETH – MARY JANE

METALLICA – DORIS

SLAYER – ABYSS

MEGADETH – RADIATION

TESTAMENT – TOUR PRACTICE

SLAYER – SPILL THE BLOOD

MEGADETH – KILLING IS

TESTAMENT – ONE MAN'S FATE

SLAYER – SLAYTANIC VERMACHT

MEGADETH – HANGER

CURE – SELF PORTRAIT

SLAYER – SOUTH OF HEAVEN

Devamı için bizi arayın
T-Shirts out of this world!!
Ödemeli İsteme Adresi:
Sinanpaşa Shopping Center Zemin Kat Girişi No:72
Beşiktaş, Istanbul
Tel: 260 68 85